

Bakalářská práce

2016

Maria Pospíšilová

Jihočeská univerzita v Českých Budějovicích
Teologická fakulta
Katedra teologických věd

Bakalářská práce

Život a dílo P. Pia. Sociálně-charitativní aspekty

Vedoucí práce: prof. ThLic. PaedDr. Martin Weis, Th.D.

Autor práce: Maria Pospíšilová

Studijní obor: Sociální a charitativní práce

Ročník: 3.

2016

Prohlášení

Prohlašuji, že svoji bakalářskou práci jsem vypracovala samostatně pouze s použitím pramenů a literatury uvedených v seznamu citované literatury.

Prohlašuji, že v souladu s § 47b zákona č. 111/1998 Sb. v platném znění souhlasím se zveřejněním své bakalářské práce, a to v nezkrácené podobě elektronickou cestou ve veřejně přístupné části databáze STAG provozované Jihočeskou univerzitou v Českých Budějovicích na jejích internetových stránkách, se zachováním mého autorského práva k odevzdanému textu této kvalifikační práce. Souhlasím dále s tím, aby toutéž elektronickou cestou byly v souladu s uvedeným ustanovením zákona č. 111/1998 Sb. zveřejněny posudky školitele a oponentů práce i záznam o průběhu a výsledku obhajoby kvalifikační práce. Rovněž souhlasím s porovnáním textu mé kvalifikační práce s databází kvalifikačních prací Theses.cz provozovanou Národním registrem vysokoškolských kvalifikačních prací a systémem na odhalování plagiátů.

V Českých Budějovicích, dne 31. března 2016

.....

Maria Pospíšilová

Poděkování

Mé vřelé poděkování patří panu prof. ThLic. PaedDr. Martinu Weisovi, Th.D., za jeho odborné vedení této bakalářské práce, za věcné podněty při jejím zpracovávání a také za podporu, kterou mě dodával odvahu k jejímu dokončení.

Dále děkuji všem, kteří mě při psaní této práce jakkoli podporovali. Obzvláště mým rodičům, sourozencům a také kamarádovi Markovi.

Obsah

OBSAH	5
ÚVOD	7
1. ŽIVOTOPIS FRANCESCA FORGIONEHO	9
1.1. Francesco Forgione mezi lety 1887 – 1903	9
1.1.1 Narození a křest.....	9
1.1.2. Rodina (sourozenci a rodiče)	9
1.1.3 Dětství	10
1.1.4. První svaté přijímání a biřmování	11
1.1.5. Bratr Camilo.....	11
1.1.6. Sen jako předpověď jeho budoucího povolání.....	11
1.2. Francesco Forgione mezi lety 1903 – 1918	12
1.2.1 Noviciát v Morcone.....	12
1.2.2 Dočasné a věčné sliby	12
1.2.3 Duchovní vůdci	13
1.2.4 Opakované pobyty v Pietrelcině	13
1.2.5 Zápasy s ďáblem	14
1.2.6 Podjáhenství, diakonát a kněžství	14
1.2.7 Mše svatá v životě otce Pia	15
1.2.8 Mystické fenomény	15
1.2.9 Páter Pio povolán do služby vojáka	16
1.3. V San Giovanni Rotondo (1918-1968)	16
1.3.1 Stigmata a pronásledování	16
1.3.2. Smrt Pátera Pia.....	17
1.3.3. Proces svatořečení.....	18
1.3.4. Neporušené tělo otce Pia.....	19
2. SOCIÁLNÍ DÍLA OTCE PIA	20
2.1. Ctnost lásky jako hlavní podnět konání sociálních děl.....	20
2.1.1 Lásky k bližním	20
2.1.2 Lásky k trpícím, nemocným, chudým a hříšníkům	21
2.2. Špitál svatého Františka	21
2.3. „Casa Sollevo della Sofferenza“	22
2.3.1 Důvody výstavby nemocnice	22
2.3.2 Dva hlavní pilíře projektu	23
2.4. Dějiny budování nemocnice (1939-1947).....	23
2.4.1 Hlavní postavy projektu a vytvoření výboru.....	23
2.4.2 Finance a vznik akciové společnosti	24

2.5.	Dějiny nemocnice od roku 1947 do současnosti	25
2.5.1	Projekt Angela Luppího a budování nemocnice	25
2.5.2	Inaugurace a růst nemocnice	26
2.5.3	Celková revitalizace lokality	27
2.6.	Jiná sociální zařízení, kterými nemocnice disponuje	27
2.6.1	Casa Padre Pio.....	27
2.6.2	Ubytovací centrum "Santa Maria delle Grazie"	28
2.6.3	Casa san Francesco	28
2.6.4	Cenacolo santa Chiara	29
2.6.5	Základní a mateřská škola v nemocnici	29
2.7.	Druhé velké sociální dílo – „Modlitební skupiny“	29
2.7.1	Idea a vznik modlitebních skupin	29
2.7.2	Oficiální dokument modlitebních skupin.....	30
2.7.3	Obecné informace	31
2.7.4	Funkce ve skupině	31
2.7.5	Modlitební program, aktivity a vnitřní pravidla skupiny	32
2.8.	Sociální díla P. Pia v kontextu tělesného a duchovního milosrdenství.....	33
3.	JINÉ SOCIÁLNÍ ASPEKTY OSOBNOSTI A ŽIVOTA PÁTERA PIA....	33
3.1.	Smysl pro humor	33
3.2.	Utrpení.....	34
3.3.	Svátost smíření	35
3.4.	Písemná korespondence	35
3.5.	Charismata.....	36
3.6.	Popularita otce Pia.....	38
3.7.	Mariánská úcta a modlitba v životě světce.....	38
	ZÁVĚR	40
	SEZNAM POUŽITÝCH ZDROJŮ:	41
	ABSTRAKT	47
	ABSTRACT	48

Úvod

O životě Francesca Forgioneho bylo napsáno velké množství odborných i popularizačních prací. Cílem bakalářské práce je představit život a dílo P. Pia, a to se zaměřením na jeho sociálně-charitativní aspekty, neboť takto v české oblasti nebyl dosud představen. Většinou se při rozboru sociálně charitativního díla význačných osobností zaměřujeme na vnější „hmatatelné“ skutky, které lze charakterizovat jako takzvané. skutky tělesného milosrdenství. Ale v životě P. Pia hrála význačnou roli také oblast skutků duchovního milosrdenství. Zejména co se týče vztahu k duchovně bloudícím, hříšníkům a kajícím.¹

Téma milosrdenství je obzvláště v tomto roce velmi aktuální. Dne 8. prosince 2015 byl papežem Františkem vyhlášen mimořádný Svatý rok milosrdenství. K tomuto roku byla vydaná bula s názvem „Misericordiae Vultus“. Papež František v ní mimo jiné vybízí lidi, aby přemýšleli o skutcích tělesného a duchovního milosrdenství. Vybízí ke změně smýšlení a života, a také k odpuštění.² I z tohoto důvodu se v této práci budu zmiňovat o tělesném a duchovním milosrdenství.

Práce bude strukturována do třech jednotlivých kapitol. První kapitola bude pojednávat o životě P. Pia, od jeho narození až do události jeho svatořečení. Cílem první kapitoly je představit život P. Pia v jeho jednotlivých etapách, dále pak smrt a následně i proces svatořečení tohoto světce. Kapitola bude končit krátkým pojednáním o významných událostech doby, ve které P. Pio žil.

Druhá kapitola bude zaměřena na dvě velká sociální díla světce z Pietrelciny.. Přednost bude věnovaná pozemskému sociálnímu dílu otce Pia. Toto dílo reprezentuje nemocnice, kterou na místě svého působení založil a která plně funguje i dnes.

V pokračování této kapitoly se budu věnovat druhému sociálnímu dílu pátera Pia, který reprezentují takzvané „Modlitební skupiny“. I toto sociální dílo založil sám světec. Taktéž „Modlitební skupiny“ pokračují v díle, které započal jejich zakladatel.

¹ „V Písmu svatém se nám doporučují zvláště tyto skutky tělesného milosrdenství: Nasycovat hladové, napájet žíznivé, do domu přijímat pocestné, odívat chudé, navštěvovat nemocné, osvobozovat zajaté, pohřbívát mrtvé. A skutky duchovního milosrdenství: Napomínat hřešící, učít nevědomé, dobře radit pochybujícím, těšit zarmoucené, trpělivě snášet křivdy, ochotně odpouštět ubližujícím, modlit se za živé i za mrtvé.“ TOMÁŠEK, František. Katolický katechismus. 7. vyd. Praha: Česká katolická Charita, 1968, s. 108.

² Srov.Bula papeže Františka. *Misericordiae Vultus Bula vyhláující mimořádný Svatý rok Milosrdenství, 2015* [online].[cit. 2016-03-25].

Dostupné z: <https://w2.vatican.va/content/francesco/es/apost_letters/documents/papafrancesco_bolla_20150411_misericordiae-vultus.html>.

Posledních pár řádků bude věnováno tělesnému a duchovnímu milosrdenství, a to v kontextu sociálních děl otce Pia.

Třetí kapitola bude pojednávat o „dalších“ sociálních aspektech osobnosti a života P. Pia. Bude zde zmíněno o jeho smyslu pro humor, utrpení, charismatech, sváté zpovědi, písemné korespondenci, atd.

Při práci budu čerpat zejména ze zahraniční cizojazyčné literatury, internetových zdrojů a vnitřních materiálů získaných od nemocnice, kterou pater Pio založil. Jedná se o vnitřní dokument nemocnice „Casa Sollievo della Sofferenza“ s názvem „The work of Padre Pio“. Dále budu používat dokument Modlitebních skupin, takzvaný „Statuto e Regolamento“, který je dohledatelný na oficiálních webových stránkách nemocnice.³

Z hlediska metodologie budu při práci používat zejména metodu komparativní. Je patrné, že práce bude do určité míry „interdisciplinární“, neboť se dotýká nejen historie a sociální práce, nýbrž i oblasti teologie spirituality.

³ *Casa Sollievo della Sofferenza* [online]. [cit. 2016-03-29]. Dostupné z: <<http://www.operapadrepio.it/it/>>.

1. ŽIVOTOPIS FRANCESCA FORGIONEHO

První kapitola bakalářské práce je věnovaná životu pátera Pia. Je zde krátce pojednáno o jeho dětství, rodině, různých životních událostech, kterými si Francesco Forgione prošel, o jeho sociálním prostředí. Dále se zmíním o nadpřirozených darech, které předurčovaly jeho svatost, o jeho posledních dnech života a také o události beatifikace a kanonizace. Kapitola končí krátkým pojednáním o společenských událostech doby, ve které otec Pio žil.

1.1. Francesco Forgione mezi lety 1887 – 1903

1.1.1 Narození a křest

Francesco Forgione se narodil dne 25. května 1887 v obci Pietrelcina. Toto místo se nachází na jihu Itálie. Den po svém narození byl Francesco pokřtěn v místním chrámu.⁴ Za svého křestního patrona mu rodiče zvolili svatého Františka z Assisi. Obec Pietrelcina v roce 1887 čítala kolem tři tisíc obyvatel. Místní byli povoláním většinou zemědělci, pastýři nebo nádeníci.⁵

1.1.2. Rodina (sourozenci a rodiče)

Francesco byl čtvrtým dítětem rodiny Forgione z celkového počtu sedmi dětí. Dva ze sourozenců zemřeli krátce po porodu. Jen poslední z nich, Grazia, přežila otce Pia.⁶ Prvorozený byl Miguel, pak Francesco (který zemřel takřka měsíc po porodu), Amalia, po ní následoval Francesco (budoucí otec Pio), Felicita, Pellegrina a poslední byla Grazia.⁷

Jeho rodiče byli chudí, stejně tak jako celé obyvatelstvo tehdejší Pietrelciny. Živili se zemědělstvím. Otec Grazio Forgione byl ngramotný, přesto velice inteligentní a pracovitý muž. Aby mohl ekonomicky zajistit svou rodinu a umožnit Francescovi vzdělání, dvakrát po sobě musel emigrovat. Ve Spojených státech amerických pracoval od roku 1898 až do roku 1903. Následně pak emigroval za prací i do Argentiny, kde pobyl sedm let. Jeho manželka Maria Guseppa di Nunzio, nazývaná také „Mamma

⁴ Srov. PIUS. *Myšlenka na každý den*. Překlad Karel Dachovský. Praha: Řád, 1992. ISBN 8090118909. s. 60.

⁵ Srov. SANDRO MAYER, Osvaldo Orlandini. *La gran historia del Padre Pio*. 1a ed. Madrid: La Esfera de los Libros, 2012. ISBN 9788499703237, s. 13.

⁶ Srov. SÁLESMAN, Eliécer. *El Padre Pio de las Cinco Heridas del Cristo: El fundador de los Grupos de Oracion*. 1. Ecuador: San Pablo, 2003. ISBN 9978-06-060- x. s. 7.

⁷ Srov. PEÑA, Ángel. *San Pio de Pietrelcina y su Angel Custodio* [online]. Lima-Peru [cit. 2016-03-23] ISBN neuvedeno. Dostupné z: <http://www.autorescatolicos.org/PDF050/AAAUTORES01228.pdf> s. 5.

Peppa“, byla velice příjemná, odhodlaná a nábožensky založená osobnost.⁸ Manželství Forgionových, i přes všechny těžkosti tehdejší doby, bylo víceméně stabilní a šťastné.⁹

František spolu se svými sourozenci vyrůstal v silně věřícím prostředí. Oba rodiče (zejména matka) se snažili svým dětem předat katolickou víru a také své děti dobře vychovat a poskytnout jim dobré vzdělání.¹⁰

1.1.3 Dětství

Spolehlivých informací z období Francescova dětství je velmi málo.¹¹ Tento světec prožíval své dětství jako většina dětí tehdejší doby – pastvou ovcí a vykonáváním drobných zemědělských prací. Byl poslušný, klidný a exemplární chlapec. Miloval ticho. Ve velké oblibě měl také místní kostel, kam se často chodíval setkávat s Ježíšem. S dětmi jeho věku se spíše nestýkal, jelikož mu vadilo jejich rouhání a nadávky.¹²

Od útlého věku byl velmi zbožný. Již v pěti letech zažíval mystické fenomény v podobě vizí Panny Marie, andělů a také Ježíše. Tehdy o těchto zjeveních nehovořil. Považoval je za běžné a přisuzoval je každému člověku. Myslel si, že těmito vizemi disponují všichni lidé. Již v tomto věku pochopil Ježíšovu lásku a vážně uvažoval o kněžském povolání. Říkával, že největší životní povinností každého člověka je milovat Ježíše. V devíti letech začal s umrtvováním různého druhu. Například spával na zemi, kde si místo polštáře pod hlavu dával kámen. V této životní etapě také často vykonával půsty od jídla.¹³

⁸ Srov. PEÑA, Ángel. *San Pío de Pietrelcina y su Angel Custodio* [online]. s. 5.

⁹ Srov. SÁLESMAN, Eliecer. *El Padre Pio de las Cinco Heridas del Cristo: El fundador de los Grupos de Oracion*. s. 8.

¹⁰ Srov. AMICO, Beppe a Beltrán JUSTINIANO (překl.). *San Pio de Pietrelcina*. 1 ed. Bogotá: San Pablo, 2014. ISBN 978-958-768-029-4, s. 12-13.

¹¹ Srov. [POR] MARÍA WINOWSKA, C a [PRÓLOGO POR EL DR. SOTO YARRITU]. *Un estigmatizado de nuestros días*, (1887-1968): Padre Pio de Pietralcina.. Nueva ed. corr. y aum. Bilbao: Desclée de Brouwer, 1977. ISBN 8433003968, s. 63.

¹² Srov. AMICO, Beppe a Beltrán JUSTINIANO (překl.). *San Pio de Pietrelcina*, s. 12-13.

¹³ Srov. LAUREANO BENÍTEZ GRANDE-CABALLERO, Óscar Alberto Peña Mayoral. *Orar con el padre Pío*. Bilbao: Desclée de Brouwer, 2004. ISBN 9788433018632, s. 10.

1.1.4. První svaté přijímání a biřmování

Ve věku dvanácti let poprvé přijal svátostného Krista. Zároveň mu byla udělena svátost biřmování beneventským arcibiskupem Mons. Donatem Maria Dell'Oliem. Tyto dvě svátosti obdržel 27. září 1899 v místním chrámu, zasvěcenému Panně Marii Andělské.¹⁴

1.1.5. Bratr Camilo

Do svého patnáctého roku, kdy odešel do města Morcone do tamějšího kláštera, žil Francesco zcela obyčejným životem, tak jako všechny děti jeho věku. Denně se účastnil slavení eucharistie a čím dál více miloval Krista. Je důležité podotknout, že na Francesca měl v tomto období velký vliv mladý bratr Camilo de Sant'Elia a Panisi.¹⁵ Docházel z morkonského kláštera do Pietrelciny žebrat o almužnu. Právě on měl velký vliv na rozhodnutí Francesca stát se kapucínem. Tento kapucín zaujal Francesca především svým černým vousem, svou jednoduchostí a pokorou.¹⁶

1.1.6. Sen jako předpověď jeho budoucího povolání

V patnácti letech zažil jedné noci sen, který mu zjevil jeho životní poslání. O tomto snu se zmiňuje v jednom z dopisů adresovaných svému zpovědníkovi. Mluví zde ve třetí osobě.¹⁷ Ve snu se mu zjevil vznešený a zářící muž, který ho vzal za ruku a odvedl na „bitevní pole“, kde stály dva zástupy lidí. Na jedné straně stáli krásní lidé oblečení v bílém, na druhé straně lidé, jejichž tvář byla škaredá. Francesco se nacházel uprostřed těchto dvou davů. Proti němu se objevila velká ošklivá postava. Francesco byl zářícím mužem vybídnut, aby s ní bojoval. S pomocí krásného muže tuto postavu přemohl.¹⁸ V historii katolické církve je známé, že sen podobného rázu měl například i italský katolický kněz Don Bosco.¹⁹

¹⁴ Srov. BERGADANO, Elena. *Padre Pio: il profumo dell'amore*. Milano: Paoline, 1999. ISBN 8831517872, s. 25.

¹⁵ Srov. DONATO CALABRESE a Elías Cabodevilla Garde [TRADUCIDO POR. *Padre Pio: siete años de misterio en Pietrelcina, 1909-1916*. Madrid: San Pablo, 2012. ISBN 9788428540636, s. 11.

¹⁶ Srov. *Padre Pio: the wonder worker*. New Bedford, MA: Franciscan Friars of the Immaculate, 1999. ISBN 0898707706, s. 11.

¹⁷ Srov. BOSCO, Teresio. *Otec Pio: krátký životopis*. Vyd. 1. Olomouc: Matice cyrilometodějská, 2009. ISBN 978-80-7266-319-4, s. 13.

¹⁸ Srov. SÁLESMAN, Eliécer. *El Padre Pio de las Cinco Heridas del Cristo: El fundador de los Grupos de Oracion*, s. 29.

¹⁹ Srov. BOSCO, Teresio. *Otec Pio: krátký životopis*, s. 13.

1.2. Francesco Forgione mezi lety 1903 – 1918

1.2.1 Noviciát v Morcone

Začátkem ledna 1903 odchází patnáctiletý Francesco do konventu v Morcone. Dne 22. ledna se z něho stává novic. Začíná nová etapa jeho života. Obléká si hábit svatého Františka a začíná prožívat období noviciátu. Dostává také nové jméno „Fray Pio de Pietrelcina“.²⁰ Toto jméno mu bylo přiděleno představeným tamějšího konventu, dle tehdejší staré tradice. Jeho nové klášterní jméno bylo Pius. Ke jménu mu byl přidán název jeho rodné vesnice. Touto událostí se z Francesca Forgioneho stal navždy „Pius z Pietrelciny“.²¹

Noviciát je obdobím, kdy se člověk může rozhodnout, zda mu dané církevní společenství vyhovuje, nebo naopak. Doba trvání je zpravidla určena na dobu jednoho roku.²²

1.2.2 Dočasné a věčné sliby

Po roce noviciátu v klášteře v Morcone složil bratr Pio své dočasné sliby. Slíbil chudobu, pokoru a čistotu na dobu tří let. Takto učinil dne 22. ledna 1904. V období dalších šesti let se připravoval na povolání kněze. V této době vystřídal několik klášterů za účelem studia.²³ Jednalo se o klášter v obci Sant'Elia a Pianisi a klášter v San Marco la Catola, kde v letech 1904 až 1906 studoval filosofii. Toto studium úspěšně zakončil maturitní zkouškou. V roce 1907 začal studovat teologii v kapucínském semináři v Sierracapriole a pokračoval ve svém studiu také v klášteře v Montefuscu.²⁴ Dne 27. ledna 1907 složil věčné sliby v klášteře v obci Sant'Elia a Pianisi. Touto událostí se navždy stává kapucínem.²⁵

²⁰ Srov. DONATO CALABRESE a Elías Cabodevilla Garde [TRADUCIDO POR. *Padre Pio: siete años de misterio en Pietrelcina*, 1909-1916, s.11.

²¹ Srov. BOSCO, Teresio. *Otec Pio: krátký životopis*, s.17.

²² Srov. MISCHITELLI, Angelo M. *Padre Pio: un uomo un santo*. Soveva Edizioni, 2015. ISBN 9788866523208, s. 4.

²³ Srov. BOSCO, Teresio. *Otec Pio: krátký životopis*, s. 19.

²⁴ Srov. SÁLESMAN, Eliécer. *El Padre Pio de las Cinco Heridas del Cristo: El fundador de los Grupos de Oracion*. s. 41-43.

²⁵ Srov. *Padre Pio: the wonder worker*, s. 203.

1.2.3 Duchovní vůdci

Během svých studií filosofie a teologie poznal své duchovní vůdce. Jsou to ti, kteří ho duchovně doprovázeli po dlouhá léta jeho života. Jedním z nich byl otec Benedetto de San Marco in Lamis. Duchovně vedl kapucína z Pietrelciny po dobu dvanácti let, od roku 1910 do roku 1922. Otec Benedikt sledoval například duchovní růst otce Pia. Byl také svědkem jeho charismatických darů. Korespondence z tohoto období, kterou si tito dva muži mezi sebou vyměňovali, je zveřejněna v prvním díle *Epistolaria*.²⁶

Druhým byl otec Agostino de San Marco in Lamis, který byl zpovědníkem Francesca po dlouhá léta. I tomuto člověku napsal otec Pio mnoho osobních dopisů.²⁷ *Epistolář* je čtyřdílný soubor dopisů. Lze zde nalézt písemnou korespondenci mezi otcem Piem a duchovními doprovázejícími, mezi ním a jeho duchovními dětmi a dopisy, které psal jiným lidem.²⁸

1.2.4 Opakované pobyty v Pietrelcině

V období svých studií, z důvodu křehkého zdraví mladého Francesca, ho představení konventů, ve kterých studoval, několikrát poslali domů do Pietrelciny, aby nabyl sil. Oblast, ve které se narodil mladému mnichovi prospívala. Zde se mu díky svěžímu vzduchu dobře dýchalo. Z toho důvodu tedy, od května 1909 do února 1916, s krátkými pauzami, pobýval v Pietrelcině.²⁹

V tomto období trpěl vysokými horečkami, bolestmi v hrudní oblasti a také silným kašlem. Nepřijímal žádnou potravu kromě svatého přijímání. Bratr Pio byl vyčerpaný. Lékařům se nedařilo najít konkrétní diagnózu. Nevěděli si s jeho utrpením rady. Domnívali se, že by mohlo jít o plicní tuberkulózu. Často na tom byl tak špatně, že si všichni kolem něho mysleli, že zemře. Bůh s ním ale měl jiné plány. Později byl totiž útěchou mnoha lidem, kteří se mu svěřovali se svými mnohými životními problémy.³⁰

²⁶ Srov. BERGADANO, Elena. *Padre Pio: il profumo dell'amore*, s. 32.

²⁷ Srov. BOSCO, Teresio. *Otec Pio: krátký životopis*, s.19.

²⁸ Srov. BOUFLET, Joachim. *Padre Pio: De la condena del Santo Oficio al esplendor de la verdad*. Marco Tulio Mejía. Bogotá, Comombia: San Pablo, 2010 [cit. 2016-03-03]. ISBN 978-958-715-384-2, s. 408.

²⁹ Srov. CALABRESE, Donato a Elías Cabodevilla Garde [TRADUCIDO POR. *Padre Pio: siete años de misterio en Pietrelcina, 1909-1916*. Madrid: San Pablo, 2012. ISBN 9788428540636, s. 13-16.

³⁰ Srov. Tamtéž, 14-17.

1.2.5 Zápasy s ďáblem

Ze svědectví jeho spolubratrů kapucínů a také z dopisů, které Pius z Pietrelciny psal svému duchovnímu vůdci otci Benediktovi, je zřejmé, že již v období svých studií zápasil mladý kapucín s ďáblem. Z jeho klášterní cely byly často slyšet silné výbuchy a jiné divné zvuky.³¹ Ďábel ho týral jak fyzicky tak psychicky. Po potyčkách se zlým mu na těle zůstávala zranění. Tyto zápasy s ďáblem vedl otec Pio prakticky po celý svůj život. Je taktéž známé, že zápasil ze Satanem i prostřednictvím exorcismu.³²

1.2.6 Podjáhenství, diakonát a kněžství

Rok po složení trvalých slibů se „Fray Pio“ stal podjáhnem, a to dne 19. prosince 1908. Tato událost se udála 19. prosince 1908. Po několika měsících, 18. července 1909, začal vykonávat funkci jáhna.³³ Jako diakon již mohl administrovat udělovat svátost křtu, podávat svaté přijímání a vykonávat službu kazatele.³⁴

Počátkem roku 1910 se zdravotní stav mladého Francesca Forgioneho natolik zhoršil, že nebylo jasné, zda přežije. Jeho jediným přáním bylo stát se knězem. Proto sepsal žádost o předběžné vysvěcení na kněze do Říma. Tehdejší kanonické právo umožňovalo kněžské svěcení po dovršení dvacátého čtvrtého roku. Francescovi bylo třiatdvacet let a obával se, že se dalšího roku nedožije. Po půl roce obdržel z Vatikánu kladnou odpověď. Jeho žádosti bylo vyhověno. Kněžské svěcení jáhna Pia z Pietrelciny se událo v Beneventu dne 10. srpna 1910 v tamějším chrámu. O svých pocitech z kněžského svěcení se později písemně svěřil svému duchovnímu doprovázejícímu otci Benediktovi. Svou první mši svatou sloužil ve své rodné Pietrelcině.³⁵

³¹ Srov. BOSCO, Teresio. *Otec Pio: krátký životopis*, s.19.

³² Srov. SHUG, John A. a Rudolf MINÁŘ (překl.). *Otec Pio kapucín*. 1. Quincy, Illinois, USA: Franciscan Herald Press, Inc. Quincy, Illinois, USA, 2004. ISBN 80-889444-13-9, s. 17-18.

³³ Srov. NEGRISOLO, A, Stefano M MANELLI a N CASTELLO. *Otec Pio z Pietrelciny: pohled do nitra stigmatizovaného kapucína*. Kostelní Vydří: Karmelitánské nakladatelství, 2003. Osudy (Karmelitánské nakladatelství). ISBN 80-7192-756-2, s. 233.

³⁴ Srov. SÁLESMAN, Eliecer. *El Padre Pio de las Cinco Heridas del Cristo: El fundador de los Grupos de Oracion*, s. 43.

³⁵ Srov. Tamtéž, s. 43-45.

1.2.7 Mše svatá v životě otce Pia

Mše svatá, neboli oběť Krista, je základem a taktéž centrem života každého kněze.³⁶ Tak i pro italského kapucína byla mše svatá ústředním bodem jeho života. Při slavení oběti Páně se páter Pio dokonale identifikoval s „Kristovou obětí“. „*Všechno, co Ježíš vytrpěl, prožívám nedokonale i já, jak jen je to lidské bytosti možné, A to vše navzdory tomu, že jsem si nic takového nezasloužil, a jen y jeho dobroty*“, napsal v jednom ze svých dopisů. Při slavení eucharistie upadal do extází, adorace nebo modlitby. Proto doba slavení eucharistie trvala celé hodiny.³⁷

O mši svaté uvažoval otec Pio takto: „*Každá mše sloužená s úctou má v našich duších úžasné účinky, bohaté duchovní a materiální milosti, které sami nedokážeme odhadnout. Je na zemi snadnější existovat bez slunce než bez svaté oběti mše*“.³⁸

Jako novokněz pobýval do roku 1916 v rodné Pietrelcině. Zde sloužil mše svaté, které trvaly až tři hodiny. Po mši zůstával v kostele, aby vzdával chválu a díky. I zde upadal do extáze, která trvala i několik hodin.³⁹ Mše svatá byla pro světce hlavní událostí dne.⁴⁰

1.2.8 Mystické fenomény

Otec Pio se bezpochyby řadí mezi nejznámější mystické postavy poledních několika století. Během svého několikaletého pobytu v rodné vsi prožil otec Pio celou řadu mystických zážitků. O nich svědčí dopisy, které posílal svému duchovnímu doprovázejícímu otci Benediktovi a také slova svědků, kteří to, co prožíval, viděli.⁴¹

Jde o celou řadu fenoménů mystického rázu, jako například rozhovory se svatými. Padre Pio hovořil například se svatým Františkem z Assisi, s Pannou Marií, andělem strážným nebo Ježíšem. Dalšími mystickými fenomény, které jsou pro Otce Pia

³⁶ Srov. *Padre Pio: the wonder worker*. New Bedford, MA: Franciscan Friars of the Immaculate, 1999, s. 167.

³⁷ AGASSO, Domenico, TARZIA, Antonio (ed.). *Svatí na každý den: historie, spiritualita, umění: červenec - srpen - září*. Kostelní Vydří: Karmelitánské nakladatelství, 2010. ISBN 9788071952923, s. 412-413.

³⁸ LILLEY, Stella Maris. *Padre Pio: život s utrpením*. 2. vyd. Praha: Řád, 2002. ISBN 809019737X, s. 5.

³⁹ Srov. GHEZZI, Bert. *Mystics & miracles: true stories of lives touched by God*. Chicago: Loyola Press, 2004. ISBN 9780829420418, s. 75.

⁴⁰ Srov. *Padre Pio: the wonder worker*. New Bedford, MA: Franciscan Friars of the Immaculate, 1999, s. 181-182.

⁴¹ Srov. SÁLESMAN, Eliecer. *El Padre Pio de las Cinco Heridas del Cristo: El fundador de los Grupos de Oracion*. s.63

charakteristické, jsou potyčky se satanem, dále pak takzvaný fenomén transverberace, stigmata a temná noc duše.⁴²

1.2.9 Páter Pio povolán do služby vojáka

Itálie vstoupila do první světové války dne 24. května 1915. Padre Pio byl povolán do vojenské služby. Za první světové války Itálie neposílala kněze na bojiště, ale do zdravotnických nebo humanitárně zaměřených organizací. Italský kapucín z Pietrelciny vykonával svou vojenskou službu ve vojenské nemocnici v Neapoli. Z důvodu svého neblahého zdravotního stavu byl několikrát ze služby uvolněn za účelem rekonvalescence.⁴³

Po několika lékařských vyšetřeních byl mladý kněz dne 16. března 1918 definitivně zproštěn vojenské služby. V průběhu vojenské rekonvalescence, v létě roku 1916, poprvé navštívil své budoucí působiště – klášter v San Giovanni Rotondo. Čtvrtého září téhož roku byl na toto místo bratrem provinciálem definitivně přeložen. V tomto klášteře strávil prakticky celý svůj zbývající život. Zpočátku zde zastával funkci duchovního doprovázejícího v malém semináři, který byl umístěn přímo v konventu.⁴⁴

1.3. V San Giovanni Rotondo (1918-1968)

1.3.1 Stigmata a pronásledování

Dne 20. září 1918, krátce po příchodu do San Giovanni Rotondo, se Otec Pio při modlitbě před křížem stal „ukřížovaným“. Na jeho těle se objevily Kristovy rány, neboli stigmata. Objevily se na ruku, nohu a v boku. Bylo jich celkem pět. Otec Pio své rány ukrýval. Mohly být spatřeny jen při mši svaté, při obětním obřadě, kdy otec Pio odkládal své hnědé rukavice. Několik měsíců před smrtí se rány postupně uzdravovaly a přestávala z nich téct krev.⁴⁵

V následujících letech byly z popudu Vatikánu a kapucínského řádu rány otce Pia zkoumány několika lékaři. Pochybovalo se o autentičnosti těchto ran. Mezi lékaře, kteří stigmata zkoumali, se řadil doktor Luigi Romanelli, přednosta barletské nemocnice, doktor Amico Begnami, který zastával pozici profesora na univerzitě v Římě a chirurg

⁴² Srov. Tamtéž, s. 63-76.

⁴³ Srov. Tamtéž, s. 77-81.

⁴⁴ Srov. BOSCO, Teresio. Otec Pio: krátký životopis, s. 26-27.

⁴⁵ Srov. SISTEMANACIONALRADIOYTELEVISION. Documental PADRE PiO. In: Youtube [online]. 27. 4. 2011 [cit. 2016-02-02]. Dostupné z: <<https://www.youtube.com/watch?v=xDCFxUQr0EU>>.

Giorgio Festa. Všichni podali lékařské zprávy o tomto nadpřirozeném fenoménu. Například Dr. Romanelli potvrdil pravost stigmat pátera Pia i přes to, že věda tento fenomén nedokáže vysvětlit.⁴⁶

První perzekuce je v literatuře datovaná na období mezi lety 1923 až 1933, kdy kvůli pochybnostem o pravosti stigmat udělil Vatikán otci Piovi celou řadu restrikcí. Například měl zakázáno se stýkat s veřejností a poslední dva roky tohoto pronásledování žil v úplné izolaci. Dokonce se vážně hovořilo o jeho přemístění do jiného kláštera. Z toho nakonec sešlo. I přesto, že byl páter Pio pronásledován samotnou církví, byl jí vždy nanejvýš poslušný.⁴⁷

Dne 3. ledna 1929 doprovázel otec Pio svou matku na poslední cestě. Rok 1940 je rokem sociálních děl otce Pia. Během prvních říjnových dnů roku 1947 umírá otec pátera Pia. Devět let poté, 5. května 1956, je v San Giovanni Rotondo oficiálně otevřena nemocnice, kterou on sám založil.⁴⁸

Další podobné období perzekuce se událo mezi lety 1960 – 1964. Například zde byly pochybnosti ve věcech, které se týkaly vykoupení řádu kapucínů z dluhů, do kterých se dostal. Mělo se za to, že řád vykoupí otec Pio penězi, které byly určeny pro účely špitálu „Casa Sollievo della Sofferenza“. On však odmítl. Panovalo přesvědčení, že vinu za toto rozhodnutí kapucína nesou fanatičtí laici, kterým byl prý italský kapucín otrokem. Mezi restriktce druhého období perzekuce patřily například: krátká, třiceti-minutová celebrace mše svaté, nebo tří-minutové naslouchání svátosti smíření. Dispens celkového znovuoobnovení svého povolání dostal z Říma v roce 1964.⁴⁹

1.3.2. Smrt Pátera Pia

Na podzim, dne 20. září 1968, se lidé sešli, aby oslavili padesáté výročí stigmat otce Pia. Při této příležitosti bylo zorganizováno mezinárodní setkání modlitebních skupin, které páter Pio založil. Otec Pio byl vážně nemocen a velmi sláb. Přesto mu bylo dovoleno celebrovat svou poslední mši svatou, kterou odsloužil den před svou smrtí, 22. září 1968. Tato mše je elektronicky evidovaná. Ze zachovalého videa lze

⁴⁶ Srov. REGA, Frank M. *Padre Pio and America*. Charlotte, North Carolina: TAN Books, 2005. ISBN 9780895558206, kap. 10.

⁴⁷ Srov. BOSCO, Teresio. *Otec Pio: krátký životopis*, s. 49-54.

⁴⁸ Srov. Padre Pio: the wonder worker. New Bedford, MA: Franciscan Friars of the Immaculate, 1999, s. 204-205.

⁴⁹ Srov. BOSCO, Teresio. *Otec Pio: krátký životopis*, s. 88-94.

konstatovat kompletní vymizení Kristových ran. Zemřel den poté, 23. září v půl třetí ráno. Po několika dnech byl pohřben. Jeho pohřbu se zúčastnilo velké množství lidí.⁵⁰

Během svého života byl otec Pio svědkem důležitých, radostných i bolestných událostí. Společenské a sociální dění dvacátého století bylo plné převratných událostí. Zažil dvě světové války a druhý vatikánský koncil.⁵¹ Byl svědkem výměny několika papežů.⁵² Osobně se setkal s mladým Karolem Wojtylou, budoucím papežem Janem Pavlem II, kterému pontifikát předpověděl.⁵³ Při události kanonizace P. Pia z roku 1999 děkoval papež Jan Pavel II Bohu za otce Pia. Vzdával díky za to, že ho Bůh daroval „zkoušenému“ dvacátému století.⁵⁴

1.3.3. Proces svatořečení

Papež Jan Pavel II prohlásil otce Pia za ctihodného 18. prosince 1997, následně 2. května 1999 za blahoslaveného a o tři roky později, dne 16. června 2002, za svatého.⁵⁵

Zázrak potřebný k beatifikaci se udál roku 1995 Consillií de Martino, narozené v Salermu roku 1952. Posledního října 1995 byla převezena do místní nemocnice s rupturou lymfatických cév. Po několika dnech pobytu v nemocnici byla zcela uzdravená. Její uzdravení proběhlo bez jakéhokoliv chirurgického nebo zdravotnického zákroku. Lékaři definovali toto uzdravení jako vědecky nevysvětlitelné. Paní Consilla de Martino byla již tehdy dlouholetou ctitelkou otce Pia. Z jejího svědectví je patrné, že právě na přímluvu otce Pia, ke kterému se ve své nemoci utíkala, byla zázračně uzdravena.⁵⁶

Kanonizační zázrak byl zaznamenán roku 2000, kdy desetiletý Mateo Pío Colella ze San Giovanni Rotondo, syn lékaře špitálu otce Pia, náhle onemocněl prudkým zánětem mozkových blan. Následkem tohoto onemocnění bylo poškozeno devět orgánů

⁵⁰ Srov. ARDEREETLUCERE. Padre Pio: part 4 (last mass - death ...-1968). In: *Youtube* [online]. 28. 04. 2008 [vid. 2016-03-05]. Dostupné z: <https://www.youtube.com/watch?v=hgbVHbPARTs>

⁵¹ Srov. PALMOWSKI, [Jan. *Diccionario de historia universal del siglo XX*. 1. ed. espaňola. Madrid: Editorial Complutense, 1998. ISBN 8489784574. 129.

⁵² Srov. ORLANDIS, José. *El pontificado romano en la historia*. 2a. ed. act. Madrid: Palabra, 2003. ISBN 848239729X. s. 253.

⁵³ Srov. WOODWARD, Kenneth L. *Making saints: how the Catholic Church determines who becomes a saint, who doesn't, and why*. New York: Simon & Schuster, c1996. ISBN 0684815303, s. 157.

⁵⁴ Srov. SCHUG, John A. *A Padre Pio profile*. Petersham, Mass.: St. Bede's Publications, c1987. ISBN 0932506569, s.162.

⁵⁵ Srov. GAGLIARDI, Oscar G. El Santo Padre Pío de Pietrelcina: Primer sacerdote con las estigmas de Cristo. *La palabra entre nosotros* [online]. 2009 [cit. 2016-03-27]. Dostupné z: <http://la-palabra.com/archives/article/el_santo_padre_pio_de_pietrelcina/>.

⁵⁶ Srov. AMICO, Beppe a Beltrán JUSTINIANO (překl.). *San Pio de Pietrelcina*, s 169.

chlapce. Rodiče Matea, celoživotní ctitele pátera Pia, se k němu ihned začali přimlouvati za uzdravení jejich syna. Po měsíci pobytu v nemocnici byl chlapec propuštěn. Byl zcela zdrav.⁵⁷

1.3.4. Neporušené tělo otce Pia

Po čtyřiceti letech od smrti kapucína z Pietrelciny bylo místo jeho odpočinku otevřeno za účelem exhumace tělesných ostatků. Tělo bylo nalezeno neporušené. Dne 24. dubna 2008 bylo vystaveno k uctívání.⁵⁸

Ostatky otce Pia byly nejprve uloženy v kryptě kostela Santa Maria delle Grazie. Aktuálně se neporušené tělo otce Pia nachází v kryptě kostela, který nese název po tomto světcí. Jde tedy o svatyni Pátera Pia v San Giovanni Rotondo.⁵⁹ Její inaugurace proběhla v roce 2004⁶⁰

U příležitosti vyhlášení mimořádného roku milosrdenství papežem Františkem byly do Říma převezeny ostatky Pátera Pia a Leopolda Mandiče. Zde byly vystaveny několik dní za účelem uctívání. Svatý otec tím chtěl oba svaté muže vyzdvihnout, pro jejich obětavou a úrodnou službu ve zpovědníci. Oba byli velkými zpovědníky, nástrojem Božího milosrdenství.⁶¹

⁵⁷ Srov. . AMICO, Beppe a Beltrán JUSTINIANO (překl.). *San Pio de Pietrelcina*, s. 170-172.

⁵⁸ Srov. PULLELLA, Philip. *El cuerpo del popular Padre Pio exhumado después de 40 años* [online]. Thomson Reuters Corporate, 2008 [cit. 2016-03-27].

Dostupné z: <<http://es.reuters.com/article/entertainmentNews/idESPAN36258620080303?sp=true>>.

⁵⁹ Srov. THELEN, Daniel. L. *Saints In Rome and Beyond* [online]. Lulu Press, Inc., 2015 [cit. 2016-02-20]. ISBN 978-0-9861547-0-6. Dostupné z:

<<https://books.google.cz/books?id=y7CmCQAAQBAJ&pg=PA131&dq=pietrelcina+italy&hl=cs&sa=X&ved=0ahUKEwiwtYHu4YbLAhUKBBoKHYudDC8Q6AEIQDAD#v=onepage&q=pietrelcina%20italy&f=false>>. s. 131-132.

⁶⁰ Srov. SCHIELKE, Samuli a Liza Debevec. *Ordinary Lives and Grand Schemes* [online]. 2012. [cit. 2016-03-22]. ISBN 987-0-85745-507-9. Dostupné z: <<https://books.google.cz/books?id=JqIHVlr-vQQC&pg=PA101&dq=the+inauguration+of+padre+pio+church&hl=cs&sa=X&ved=0ahUKEwixqsnSxdTLAhUDEHIKHYYFoD6cQ6AEIKzAA#v=onepage&q=the%20inauguration%20of%20padre%20pio%20church&f=false>>., s. 101.

⁶¹ Srov. Slavnostní translace sv. Otce Pia a sv. Leopolda Mandiče. In: *RadioVatikana.cz* [online]. 2016 [cit. 2016-03-27]. Dostupné z: <<http://radiovaticana.cz/clanek.php4?id=23227>>.

2. SOCIÁLNÍ DÍLA OTCE PIA

Hlavní kapitola této práce se zabývá sociálními díly pátera Pia z Pietrelciny. Pojednává o dvou významných sociálních dílech, která dodnes plně fungují a jsou v neustálém rozkvětu. První z nich je pozemské sociální dílo v podobě kliniky „Casa Sollievo della Sofferenza“.

Druhé dílo je spíše duchovního rázu, přesto výrazně pomáhá také sociální oblasti. Jde o takzvané „Modlitební skupiny“, které si páter Pio přál. Jejich hlavním posláním je modlitba ve skupinách. Také je v této kapitole věnována pozornost lásce otce Pia ke všem lidem, která je vnitřní a oživující silou jeho sociálních děl.

2.1. Ctnost lásky jako hlavní podnět konání sociálních děl

2.1.1 Láska k bližním

Láska k bližním, ke každému člověku, definuje celý život italského kapucína. Všechny miloval jako své bratry a sestry. Jde tedy o bratrskou lásku. Tato láska nezná mezí. Tento fakt můžeme spatřit v jednom z jeho projevů, kdy řekl: „ *Kdyby to bylo možné, tisíckrát bych vydal svůj život proto, aby jedna jediná duše mohla ještě jednou chválit Pána*“. Neustále a vytrvale se modlil za spásu každého, včetně duší v očistci.⁶²

Otec Pio miloval celé lidstvo. Nepřetržitě dával sebe sama plně do služeb bližním. V každém viděl samotného Ježíše. Tvrdil, že láska k Bohu a láska k bližnímu se nedají oddělit. Solidarita otce Pia s každým člověkem je zcela odlišná než ta, kterou dnešní technologie a lidství zná. Je definován jako člověk, který se sám učinil modlitbou. Je to člověk, který se stal láskou pro své bratry.⁶³

⁶² LUIGI PERONI a [TRADUCIDO POR BENJAMÍN PERTEJO GARCÍA]. *Padre Pio: el San Francisco de nuestro tiempo*, s. 33.

⁶³ Srov. Tamtéž, s. 34-39.

2.1.2 Láska k trpícím, nemocným, chudým a hříšníkům

Páter Pio miloval hříšníky a žil pro ně. Velice pro ně trpěl. Žádal Boha o utrpení za ně. Tyto jeho prosby Bůh často vyslyšel. V dopise z 26. března roku 1914 napsal: „*Když vím, že nějaká osoba se trápí, ať už duševně nebo tělesně, co bych neudělal před Bohem, abych ji viděl vysvobozenou od jejího neštěstí. S největším potěšením bych nesl všechna tvá souzení (souzení Ježíše Krista) abych ji viděl zachráněnou...*“.⁶⁴

Rovněž je zde přítomna jeho láska k chudým: „*Kdyby jste mne nechali řídit se svými city, pak bych chudým daroval i svůj hábit*“. Když mu lidé dávali dary, často zdůrazňoval, aby je raději dali chudým, kteří je potřebují víc. Část jídla z kláštera rozdával chudým, kteří čekali před klášterní branou. Za pomoci svých známostí objednával pro nemocné těžko přístupné léky a také pro ně postavil špitál.⁶⁵

V každém nemocném viděl Ježíše, jak trpí, v každém chudém spatřoval Ježíše, jak čeká. A v člověku, který je chudý a zároveň nemocný viděl Ježíše čekajícího a zároveň i trpícího.⁶⁶ Pro úlevu od utrpení druhých daroval sebe sama, rozdával majetek, který dostával a poskytoval duchovní pomoc.⁶⁷ Svým nejbližším řekl: „*Ošetřovat rány nemocného bratra, to je ta nejvznešenější modlitba, je to oběť a skutečná láska*“.⁶⁸

2.2. Špitál svatého Františka

Po dlouhá léta toužil otec Pio po nemocnici v místě své působnosti. Zde špitál neexistoval. Nejbližší se nacházel v asi čtyřicet kilometrů vzdálené Foggii. Místní lidé ze San Giovanni Rotondo tuto nemocnici navštěvovali jen ojedinele, a to když se jednalo o extrémně závažná onemocnění. Ze zdravotního hlediska nebyla situace v San Giovanni Rotondo nejlepší. Tuberkulóza nebo neštovice se řadily mezi častá onemocnění tehdejší doby. Kromě toho byla po válce spousta zraněných a nemocných, jejichž léčba byla z důvodu malého počtu pečovatelů v dané instituci pomalá.⁶⁹

⁶⁴ LAUREANO BENÍTEZ, José Antonio Benítez. *El Padre Pío, mensajes del santo de los estigmas*. Madrid: San Pablo, 2014. ISBN 9788428543903, s. 39.

⁶⁵ LUIGI PERONI a [TRADUCIDO POR BENJAMÍN PERTEJO GARCÍA]. Padre Pío: el San Francisco de nuestro tiempo. 1a. ed. Valencia: EDICEP, 2004. ISBN 8470507842, s. 34-35.

⁶⁶ Srov. BOHUSLAV a Josef VLČEK. *Páter Pius, muž bolesti a lásky*. Vyd. 2. Olomouc: Maticе cyrilometodějská, 1997, s. 63.

⁶⁷ Srov. YVES CHIRON a Manuel Morera Rubio] [TRADUCCIÓN. *El Padre Pío: el capuchino de los estigmas*, s. 186.

⁶⁸ BOSCO, Teresio. *Otec Pio: krátký životopis*, s. 67.

⁶⁹ Srov. YVES CHIRON a Manuel Morera Rubio] [TRADUCCIÓN. *El Padre Pío: el capuchino de los estigmas*, s. 185.

S ideou postavení tohoto zařízení seznámil otec Pio roku 1921 krajanu Guseppa Orlanda, který financoval počáteční práce. O projektu hovořil také s doktorem Merlou a s místním starostou Francescem Morcaldim, kteří návrh projektu podpořili a pracovali na něm. Pro účel realizace projektu byl koupen bývalý konvent klarisek, který se nacházel v centru obce. Z darů věřících a sponzorů byl zrekonstruován a upraven. Zařízení bylo otevřeno v lednu roku 1925 a bylo pojmenováno po svatém Františku z Assisi. Veškerý zdravotnický personál zde pracoval zcela zdarma. Bylo to dílo společné dobročinnosti. Díky sponzoringu, modlitbě a práci zde našlo pomoc a útěchu mnoho lidí.⁷⁰

V roce 1938 byl tento malý špitál zasažen silným zemětřesením, které ho natolik poškodilo, že se již nevyplatilo ho opravovat.⁷¹

2.3. „Casa Sollievo della Sofferenza“

2.3.1 Důvody výstavby nemocnice

Prvním důvodem, proč italský světec zamýšlel postavit tak rozsáhlou nemocnici světového významu, byl soucit s trpícími. Jeho primárním cílem bylo ulehčit od utrpení a trápení každé duši. Přál si, aby se v případě onemocnění místnímu obyvatelstvu dostalo zdravotní pomoci. Tuto oblast Itálie obývali především pastýři a rolníci, kteří žili v chudobě. Právě těmto nejchudším a opomíjeným lidem chtěl otec Pio pomoci. Sám název kliniky „Casa Sollievo della Sofferenza“ neboli „Dům úlevy v utrpení“ svědčí o tomto velkolepém úmyslu řeholníka z Pietrelciny.⁷² Dalším důvodem je zkušenost s bolestí a utrpením samotného zakladatele špitálu. On sám mnoho trpěl. Snášel jak fyzické, tak i duchovní bolesti a choroby. Chtěl tak lidem s fyzickou či duchovní bolestí pomoci. Tvrdil, že naše duše je zde na zemi součástí našeho těla. Proto je zapotřebí se také starat o tělo.⁷³

Dalším důvodem pro realizaci jeho největšího sociálního díla byla snaha vytvořit nová pracovní místa, neboť se Itálie v důsledku poválečné doby musela potýkat s ekonomickou krizí a vysokou nezaměstnaností. Otec Pio chtěl lidem, obzvláště

⁷⁰ Srov. YVES CHIRON a Manuel Morera Rubio] [TRADUCCIÓN. *El Padre Pío: el capuchino de los estigmas*, 185-186.

⁷¹ Srov. GAETA, Saverio. *Padre Pio*. Madrid: San Paolo, 2014. ISBN 978-8428546973, s. 63.

⁷² Srov. KATHARINA TANGARI a [TRANSLATED BY JOHN COLLORATI FROM THE ITALIAN]. *Stories of Padre Pio*. Rockville, Ill: Tan Bks, 1996. ISBN 0895555360, s. 169.

⁷³ Srov. YVES CHIRON a Manuel Morera Rubio] [TRADUCCIÓN. *El Padre Pío: el capuchino de los estigmas*, s. 257.

chudým rodinám, nabídnout zdroj obživy.⁷⁴ V době vzniku nového nemocničního projektu začala druhá světová válka, která ohrožovala celou Evropu. I proto bylo nezbytné nemocnici postavit.⁷⁵

2.3.2 Dva hlavní pilíře projektu

První pilíř nemocničního projektu reprezentoval informační bulletin s názvem „Bolletino della Casa Sollievo“. Vycházel měsíčně. První číslo bylo vydáno v září 1949. Obsahoval informace o vývoji stavby nemocnice, o modlitebních skupinkách a v neposlední řadě také poděkování všem dárcům.⁷⁶

Druhý pilíř tvořily modlitební skupiny, které se modlily na úmysly otce Pia a také za zdar prací na „Domu úlevy v utrpení“ a za jeho úspěšné dokončení. Proto tyto modlitební skupinky reprezentují druhý „neviditelný“ „Dům úlevy v utrpení“.⁷⁷

2.4. Dějiny budování nemocnice (1939-1947)

2.4.1 Hlavní postavy projektu a vytvoření výboru

Realizace „Domova úlevy v utrpení“ by se neobešla bez tří mužů, kteří milovali otce Pia. Někteří autoři životopisů otce Pia je ve svých publikacích nazývají „ztroskotanci“, neboť se kvůli italskému kapucínovi zřekli kariéry a bohatství a přišli do San Giovanni Rotondo, aby mu byli na blízku.⁷⁸

Byl to veterinář Mario Sanvico (již delší dobu duchovní syn pátera Pia), doktor Guglielmo Sanguinetti (původně zednář, obrácený otcem Piem) a farmaceut Carlo Kisvarday (poznal San Giovanni Rotondo díky proslulým stigmatům otce Pia). Spolu s nimi začala na tomto díle pracovat také paní Ida Seitz, která měla na starost jeho organizaci. Svou pomocí přispěly také manželky doktora Kiswardaye a doktora Sanvica.⁷⁹

⁷⁴ Srov. PADREPIOTV. *Padre Pio storia di una vita* (Casa Sollievo della Sofferenza). In: Youtube [online]. 22. 4. 2008 [cit. 2016-02-02].

Dostupné z: <<https://www.youtube.com/watch?v=pTx15LDASHM>>.

⁷⁵ Srov. YVES CHIRON a Manuel Morera Rubio] [TRADUCCIÓN. *El Padre Pio: el capuchino de los estigmas*, s. 247.

⁷⁶ Srov. Tamtéž, s. 258-259.

⁷⁷ Srov. Tamtéž, s. 258-259.

⁷⁸ Srov. BOHUSLAV a Josef VLČEK. *Páter Pius, muž bolesti a lásky*, s. 40.

⁷⁹ Srov. BOSCO, Teresio. *Otec Pio: krátký životopis*, s. 69.

Devátého ledna roku 1940 se tito tři muži sešli spolu s dalšími několika lidmi a vytvořili výbor pro založení kliniky. Ten samý den byl výbor schválen otcem Piem. Dokument o založení výboru je zachován dodnes.⁸⁰ Dne 14. ledna 1940 ustanovil název budoucí nemocnice. Nazval ji „Casa Sollievo della Sofferenza“.⁸¹ Téhož roku, dne 10. června 1940, vstoupila Itálie do druhé světové války. Plány pro stavbu nemocnice „Casa Sollievo della Sofferenza“ byly pozastaveny. Na stavbě pozemského sociálního díla otce Pia se znovu začalo pracovat po válce. Datuje se rok 1945.⁸²

2.4.2 Finance a vznik akciové společnosti

Jak již bylo řečeno výše, byl vydán informační bulletin, který pojednával o cílech tohoto projektu. Vycházel v několika cizích jazycích. Byl na něm mimo jiné ilustrovaný svatý František z Assisi podávající ruku chudému. Zanedlouho po jeho vydání začali přicházet peněžité dary jak od italských, tak i od zahraničních dárců, bohatých i chudých.⁸³

První, kdo pro tento účel přispěl, byl sám otec Pio. Pro stavbu nemocnice daroval jednu zlatou minci, kterou obdržel darem. První větší dar pocházel od bohatého muže jménem Emmanuel Brunatto. Pro účel stavby nemocnice daroval přes sedm milionů českých korun. Jeho příspěvek z roku 1941 výrazně pomohl v počátcích výstavby nemocnice.⁸⁴

V průběhu několika měsíců byl pro tento účel nashromážděn majetek ve výši jednoho a půl milionu franků. Ze strachu před hrozící měnovou devalvací a z důvodu války byla za tuto peněžní hotovost koupena nemovitost v obci Lucera. I přes těžké válečné období nepřestávali do San Giovanni Rotondo přicházet dary. Proto se z tehdejšího výboru stává akciová společnost. Ta vznikla 5. Řijna 1946 ve Foggii. V notářském spise byly stanoveny oficiální stanovy projektu. Jeho poslání bylo

⁸⁰ Srov. PADREPIOTV Padre Pio storia di una vita (Casa Sollievo della Sofferenza). In: Youtube [online]. 22. 4. 2008 [cit. 2016-02-02].

Dostupné z: <<https://www.youtube.com/watch?v=pTx15LDASHM>>.

⁸¹ Srov. BOSCO, Teresio. *Otec Pio: krátký životopis*, s. 69.

⁸² Srov. BOHUSLAV a Josef VLČEK. *Páter Pius, muž bolesti a lásky*. s. 41.

⁸³ Srov. YVES CHIRON a Manuel Morera Rubio] [TRADUCCIÓN. *El Padre Pio: el capuchino de los estigmas*, s. 248.

⁸⁴ Srov. BOSCO, Teresio. *Otec Pio: krátký životopis*, s. 69.

definováno přibližně takto: „*Přijetí lidí, kteří požadují lásku/milosrdenství a pomoc ve jménu Krista*“. Tímto začíná oficiálně zrod „Casa Sollevo della Sofferenza“.⁸⁵

Další výrazný finanční obnos byl San Giovanni Rotondo darován novinářkou Barbarou Wardovou a jejím manželem komandantem Robertem Jacksonem na podzim roku 1947 jako poděkování za obrácení manžela na katolickou víru. Toto obrácení se uskutečnilo zásluhou otce Pia. Darovaná částka činila čtyři sta milionů liber. Italský stát si však sto padesát milionů liber ponechal. Pro účel výstavby nemocnice bylo použito jen zbylých dvě stě padesát milionů liber.⁸⁶

2.5. Dějiny nemocnice od roku 1947 do současnosti

2.5.1 Projekt Angela Luppého a budování nemocnice

Do rukou výboru přicházelo mnoho návrhů na projekt. Výbor se nakonec rozhodl pro projekt, který navrhl muž jménem Angelo Luppi. Tento muž nebyl vystudovaným architektem, nýbrž pracoval v různých profesích, například jako fotograf nebo tesař. Dosáhl jen základního vzdělání. Otec Pio si jeho projekt vybral, protože ho velmi zaujal. Budoucí nemocnice měla mít čtyři patra a měla pojmout na čtyři sta padesát pacientů. V projektu bylo také uvedeno místo výstavby. Nemocnice měla být postavena na kopci v obci San Giovanni Rotondo.⁸⁷

Koncem roku 1947 zde stály první základy budovy. O dva roky později, dne 8. prosince 1949, byly dokončeny práce hlavní části budovy a také byla zavedena voda. Tento projekt vedl sám jeho navrhovatel Angelo Luppi spolu s dalšími členy, kteří se na stavbě podíleli. Zároveň zde pracovala řada rolníků a obyčejných lidí. Každý z nich tu měl svou roli. Výstavba nemocnice dopomohla také k modernizaci obce San Giovanni Rotondo.⁸⁸

⁸⁵ YVES CHIRON a Manuel Morera Rubio] [TRADUCCIÓN. *El Padre Pío: el capuchino de los estigmas*, s. 249-250.

⁸⁶ Srov. DARSHAM. Padre Pio - part 1 (the hospital, 1939-1954). In: Youtube [online]. 22. 4. 2008 [cit. 2016-02-02]. Dostupné z: <<https://www.youtube.com/watch?v=GRHcRMixPQ0N>>.

⁸⁷ Srov. Tamtéž.

⁸⁸ Srov. YVES CHIRON a Manuel Morera Rubio] [TRADUCCIÓN. *El Padre Pío: el capuchino de los estigmas*, s. 254-256.

2.5.2 Inaugurace a růst nemocnice

Dne 5. května 1956 byl špitál dokončen. Konala se inaugurační slavnost. Zúčastnilo se jí na patnáct tisíc lidí. Při inauguraci byli přítomni také osobnosti Itálie, včetně kardinála Lercara. Na místě, kde stojí nemocnice, byla odsloužena děkovná mše svatá. Bohoslužbu celebroidl páter Pio. Na konci mše následovaly proslovy. Byl předčítán telegram od papežského stolce, proslov měl kardinál Lercaro a následně páter Pio. V tomto proslovu otec Pio mimo jiné poděkoval všem, kteří se na díle podíleli. Dále zdůraznil osobní přání dalšího rozvoje nemocnice. Vyzíval lidi, aby nepřestali věnovat dary pro tento účel.⁸⁹

Přál si na místě vytvořit celé nemocniční město, které by bylo chrámem vědy a modlitby, přál si neustálý vývoj a růst nemocnice. Nechtěl založit jen nemocnici ale „domov“ pro trpící. Chtěl vysoce výkonné a moderní zařízení s nejnovější technikou a aparaturou, kde nemocný je středem všeho. Tímto vším se dnes nemocnice pyšní.⁹⁰

Od roku jejího otevření nemocnice nepřestala růst a otevírat nová zdravotnická zařízení. Nepřetržitě zde probíhá výzkum na kvalitní a vysoké úrovni. Nemocnice je připravena léčit jakákoliv onemocnění. V roce 2013 byla započata výstavba nového výzkumného centra. V nemocnici mají sídlo také modlitební skupiny, které se modlí na různé úmysly. Mimo jiné i za nemocné špitálu. Nemocnice je tak skutečně jakýmsi nemocničním městem a místem „vědy a modlitby“, tak jak si to sám otec Pio přál.⁹¹

Nemocnice se dnes řadí mezi špičkové nemocnice Itálie s mezinárodní proslulostí. Jejím vlastníkem je Vatikán. Je plně a moderně vybavena. Lůžková kapacita činí přibližně jeden tisíc lůžek. Pracuje v ní kolem dvou a půl tisíc zaměstnanců. Mimo zdravotnický personál zde pracují například učitelé nebo sociální pracovníci. Také je zde zajištěna duchovní služba. Je zajišťována bratry kapucíny. Pracují zde také řádové sestry, které si tu přál mít sám otec Pio. Působí zde již od začátku otevření nemocnice. S člověkem je tu zacházeno lidsky a laskavě. Nemocný je středem dění, tak jak si to přál její zakladatel.⁹²

⁸⁹ Srov. OPERAPADREPIO. 5 maggio 1956 - Inaugurazione di Casa Sollievo della Sofferenza. In: Youtube [online]. 4. 5. 2015 [cit. 2016-02-02].

Dostupné z: <<https://www.youtube.com/watch?v=Ab3vG7Wb8I>>.

⁹⁰ Srov The work of Padre Pio [PDF]. San Giovanni Rotondo: *Casa Sollievo della Sofferenza* [cit. 2016-03-01]. ISBN neuvvedeno. PDF. Získáno e-mailem, s. 8-31.

⁹¹ Srov. The work of Padre Pio [PDF] , s. 8-31.

⁹² Srov. The work of Padre Pio [PDF]. s. 17-25.

2.5.3 Celková revitalizace lokality

Díky otci Piovi a výstavbě nemocnice se ze zapomenuté malé vesnice San Giovanni Rotondo stalo moderní město, které je známé po celém světě. Spolu se stavbou nemocnice zde došlo k řadě změn. Například byla vystavěna silnice pro lepší dostupnost návštěvníků. Místní lidé dostali práci, byla zde postavena celá řada ubytovacích zařízení pro návštěvníky a proběhla celková revitalizace a modernizace lokality.⁹³

Vedle kliniky je postaven komplex, ve kterém se nacházejí například rezidence pro lékaře, sestry a řádové sestry, které zde pracují, Dále jsou tu administrativní budovy, prostorné aleje a upravené zahrady. Celé zařízení působí velmi příjemně.⁹⁴

2.6. Jiná sociální zařízení, kterými nemocnice disponuje

2.6.1 Casa Padre Pio

U příležitosti první oslavy otevření špitálu, 5. května 1957, si otec Pio přál další rozvoj nemocnice. Chtěl, aby k Domu úlevy v utrpení byly přiřazeny také dva domy seniorů. Jeden pro muže a druhý pro ženy. Základní kámen tohoto projektu byl 23. května 1987 posvěcen Papežem Janem Pavlem II. Dům byl otevřen čtyři roky poté, v roce 1991. Nachází se ve vzdálenosti dvou set metrů od nemocnice.⁹⁵

S domem pro seniory nabízí a vede „Casa Sollievo della Sofferenza“ asistenční, sociální a zdravotní služby, které jsou určeny starým lidem. Disponuje třemi odděleními, dle druhu asistence a poskytované služby. Jedná se o domov pro seniory s kapacitou 56 lůžek, domov s pečovatelskou službou s kapacitou 36 lůžek a také penzion pro důchodce, jehož kapacita je 114 lůžek. Je rozdělena do několika budov, které jsou mezi sebou propojeny. Budovy obklopuje zelený park.⁹⁶

V tomto zařízení lze nalézt kadeřnictví, fitness centrum, čítárnu, knihovnu, konferenční místnost a kapli, kde se denně slouží mše svatá. Dále je zde možné využít duchovní službu, a jiné. Při poskytování služeb klientům, „Casa padre Pio“ plně

⁹³ Srov. KATHARINA TANGARI a [TRANSLATED BY JOHN COLLORATI FROM THE ITALIAN]. *Stories of Padre Pio*. Rockville, Ill: Tan Bks, 1996. ISBN 0895555360, s. 72-75.

⁹⁴ Srov. Tamtéž, s. 171.

⁹⁵ Srov. Residenza per anziani "Casa Padre Pio". *Casa Sollievo della Sofferenza* [online]. San Giovanni Rotondo, 2015, Ultima modifica Lunedì, 18 Marzo 2013 [cit. 2016-03-27]. Dostupné z: <<http://www.operapadrepio.it/it/altre-attivita%20C3%A0/accoglienza/residenza-per-anziani.html>>.

⁹⁶ Srov. Tamtéž.

respektuje lidskou svobodu a důstojnost. Při své činnosti se primárně řídí učením pátera Pia.⁹⁷

2.6.2 Ubytovací centrum "Santa Maria delle Grazie"

Jedná se o hotelový komplex, spravovaný nemocnicí „Casa Sollievo della sofferenza“ Je v režii sester Kongregace Dítěte Ježíše. Ubytovací kapacita je 217 lůžek, které jsou umístěny v jednolůžkových a dvoulůžkových pokojích s vlastním sociálním zařízením. Je vybaveno sálem pro pořádání konferencí, kaplí s eucharistií, restaurací, TV místností, barem a garážemi pro možnost parkování.⁹⁸

2.6.3 Casa san Francesco

Jedná v souladu s cíli a zásadami díla svatého Pia z Pietrelciny. Z toho důvodu "Casa Sollievo della Sofferenza" zahájila iniciativu podpory těch, kteří potřebují zůstat v San Giovanni Rotondo za účelem léčby, ale nejsou již hospitalizováni. Dále pro ty, kteří si přejí doprovázet či být nablízku osobám, které se v nemocnici „Casa Sollievo della Sofferenza“ léčí.⁹⁹

Casa San Francesco je ubytovacím zařízením hotelového typu. Je obklopeno zelení. Nachází se v příjemném a klidném prostředí Je postaveno jen několik set metrů od nemocnice. Disponuje osmnácti pokoji, každý má své vlastní sociální zařízení. Lůžková kapacita činí dvacet pět míst. Za ubytování je zde stanoven poplatek v minimální výši.¹⁰⁰

⁹⁷ Srov. Tamtéž.

⁹⁸ Srov. Centro Accoglienza S. Maria delle Grazie. *Casa Sollievo della Sofferenza* [online]. San Giovanni Rotondo, 2015, Ultima modifica Lunedì, 23 Giugno 2014 [cit. 2016-03-27]. Dostupné z: <<http://www.operapadrepio.it/it/altre-attivit%C3%A0/accoglienza/centro-accoglienza-san-maria-delle-grazie.html>>.

⁹⁹ Srov. Casa S. Francesco. *Casa Sollievo della Sofferenza* [online]. San Giovanni Rotondo, 2015, Ultima modifica Domenica, 04 Febbraio 2007 [cit. 2016-03-27].

Dostupné z: <<http://www.operapadrepio.it/it/altre-attivit%C3%A0/accoglienza/casa-san-francesco.html>>.

¹⁰⁰ Srov. Tamtéž.

2.6.4 Cenacolo santa Chiara

Jedná se o zařízení určené pro ty, kteří chtějí prohloubit svůj duchovní život. Za tímto účelem zde probíhají exercicie a jiné duchovní aktivity. Jeho zakladateli jsou manželé Carlo a Clara Terzaghi.

V současnosti je pod vedením nemocnice a sester z Kongregace Nejsvětějšího Srdce Ježíšova. Ubytovací kapacita je sedmdesát míst. Mimo jiné zde lze najít kostel, konferenční místnost a park. Cílem zařízení je co nejvíce naplnit své duchovní poslání.¹⁰¹

2.6.5 Základní a mateřská škola v nemocnici

Základní škola je určena těm dětem, které jsou pacienty nemocnice. Cílem základní školy je zprostředkovat hospitalizovaným dětem výuku takovým způsobem, aby po ukončení léčby mohly dále pokračovat ve studiu na své původní škole, aniž by zameškaly vyučovanou látku.¹⁰² Mateřská škola je zde pro děti předškolního věku. Jejím cílem je dětem zpříjemnit pobyt v nemocnici.¹⁰³

2.7. Druhé velké sociální dílo – „Modlitební skupiny“

2.7.1 Idea a vznik modlitebních skupin

Vznik těchto společenství, dnes nazývaných „Modlitební skupiny“, pramení ze samotného života modlitby otce Pia. On sám říkával: „*Bůh se hledá v knihách, ale v modlitbě se nachází*“. Otec Pio dobře znal sílu modlitby. V dopisech, které psal svým duchovním dětem, se často zmiňoval o modlitbě a nabádal k ní. Vybízel své duchovní děti k modlitbě a modlil se za ně.¹⁰⁴ Mezi jeho duchovní děti se řadí milióny lidí. Jsou to ti, kteří otce Pia přímo poznali, nebo prostřednictvím něj dosáhli uzdravení, nebo ti, kteří se jeho životem zabývají a vydávají o něm svědectví.¹⁰⁵

¹⁰¹ Srov. Cenacolo Santa Chiara. *Casa Sollievo della Sofferenza* [online]. San Giovanni Rotondo, 2015, Ultima modifica Lunedì, 23 Giugno 2014 [cit. 2016-03-27]. Dostupné z: <<http://www.operapadrepio.it/it/altre-attivit%C3%A0/accolienza/cenacolo-santa-chiara.html>>.

¹⁰² Srov. La Scuola in Ospedale. *Scuola Ospedaliera Paritaria: "Casa Sollievo della Sofferenza"* [online]. San Giovanni Rotondo, 2006 [cit. 2016-03-27].

Dostupné z: <<http://www.operapadrepio.it/scuola/content/view/825/919/>>.

¹⁰³ Srov. Obiettivi. *Scuola Ospedaliera Paritaria: "Casa Sollievo della Sofferenza"* [online]. San Giovanni Rotondo, 2006 [cit. 2016-03-27].

Dostupné z: <<http://www.operapadrepio.it/scuola/content/view/853/937/>>.

¹⁰⁴ Srov. *Padre Pio: the wonder worker*, s. 192-193.

¹⁰⁵ BOHUSLAV a Josef VLČEK. *Páter Pius, muž bolesti a lásky*. s. 36.

Idea zavedení modlitebních skupin má kořeny již ve válečném období. Tehdejší papež Pius XII. opakovaně vyzýval všechny lidi, zejména mladé, ke společné modlitbě. Žádal, aby jeho výzvu přijali všichni křesťané, a tak dali společné modlitbě důležité místo ve svém životě. Přál si, aby se lidé společně (ve skupině) setkávali alespoň jednou měsíčně ke slavení mše svaté.¹⁰⁶

V padesátých letech 20. století vyzvali italští biskupové věřící ve svých diecézích k vytvoření modlitebních skupin. V roce 1956 milánský arcibiskup Mons. Montini vybídl asi tři sta kněží k založení modlitebních skupin ve svých farnostech. Téhož roku již existovalo sedm set modlitebních skupin rozmístěných po celém světě. U příležitosti Národního eucharistického kongresu ze září roku 1959 se uskutečnil také první italský kongres modlitebních skupin. Dne 25. Dubna 1960 kardinál Lercaro organizoval velké setkání modlitebních skupin v Bologni.¹⁰⁷

2.7.2 Oficiální dokument modlitebních skupin

Třetího května 1986 byl ve Vatikánu sepsán dokument, který je oficiálním podkladem k organizaci a činnosti modlitebních skupin. Nese název „Statuto e Regolamento dei Gruppi di Preghiera“. Dokument byl potvrzen dne. 3. května 1986 kardinálem Augustýnem Casarolim, který zastával funkci státního sekretáře. V platnost vstoupil 4. května téhož roku.¹⁰⁸

V roce 2012 byl tento statut doplněn všeobecnými pravidly pro všechny modlitební skupiny. Tato pravidla kladou důraz na potřebu nové evangelizace a vybízí k modlitbě za dnešní rodinu a společnost. Nový statut byl předán státním sekretářem kardinálem Tarcisiem Bertonim u příležitosti výročí deseti let od svatořečení pátera Pia.¹⁰⁹

¹⁰⁶ Srov. PERONI, Luigi a [TRADUCIDO POR BENJAMÍN PERTEJO GARCÍA]. *Padre Pío: el San Francisco de nuestro tiempo*, p. 86.

¹⁰⁷ Srov. YVES CHIRON a Manuel Morera Rubio] [TRADUCCIÓN. *El Padre Pío: el capuchino de los estigmas*, s. 246.

¹⁰⁸ Srov. CASA SOLLIEVO DELLA SOFFERENZA. *Statuto e Regolamento* [online PDF]. San Giovanni Rotondo, Ultima modifica Mercoledì, 01 Ottobre 2014 12:02 [cit. 2016-03-01]. ISBN nevedeno. Dostupné z: <<http://www.operapadrepio.it/it/gruppi-di-preghiera/centro-gruppi-di-preghiera/77-centro-gruppi-di-preghiera/3764-statuto-e-regolamento-gruppi-di-preghiera.htm>>. PDF soubor ke stažení.. s, 26.

¹⁰⁹ Srov. Nová pravidla pro Modlitební skupiny Otce Pia. In: RadioVatikana.cz [online]. 2012 [cit. 2016-03-27]. Dostupné z: <<http://www.radiovaticana.cz/clanek.php?id=16638>>.

2.7.3 Obecné informace

Hlavním sídlem modlitebních skupin z celého světa je „Casa Sollievo della Sofferenza“, tedy sídlo samotné nemocnice. Zde se nachází Mezinárodní centrum Modlitebních skupin. Sídlí zde generální ředitel modlitebních skupin, který má jednoho nebo dva zástupce a generálního sekretáře, který se stará o dobrý chod modlitebního společenství. Generální ředitel je v nepřetržitém kontaktu se všemi modlitebními skupinami. Modlitební skupiny jsou zcela podřízené Vatikánu. Hlavní sídlo modlitebních skupin vydává svůj časopis, který nese název „La Casa Sollievo della Sofferenza“.¹¹⁰

Modlitební skupiny následují všeobecné principy františkánské spirituality jejich zakladatele. Mezi ně se řadí například plné přilnutí k církvi, poslušnost vůči papeži, biskupům, modlitba za církev, v církvi a pro církev, láska k trpícím a potřebným. Jejich cílem je žít dle evangelia a vydávat svědectví opravdové a živé víry. Otec Pio si přál, aby tyto skupiny byli majáky světla, žároviště lásky a prameny víry.¹¹¹

Členové modlitebních skupin patří mezi „duchovní děti“ otce Pia. Jsou to laici, i zasvěcené osoby. Mohou jimi být též různé spolky, které se chtějí k modlitebním skupinám přidat. Modlitební skupinu mohou tvořit jak osoby stejného věku například skupina mladých, nebo také osoby různého věku či povolání.¹¹²

Každá vzniklá skupina splňující podmínky pro založení skupiny dostává osvědčení, které dokládá příslušnost k „Mezinárodní Asociaci modlitebních skupin“, sídlící v San Giovanni Rotondo.¹¹³

2.7.4 Funkce ve skupině

Součástí každé modlitební skupiny je stanovená hierarchie funkcí. Je zde vedoucí modlitební skupiny. Je volen při plenární schůzi jejich členů. Při této volbě nesmí chybět kněz, ustanovený diecézním biskupem. Stejný postup probíhá u volby jednoho nebo dvou jeho zástupců. U volby zástupců vedoucího se nevyžaduje prezence kněze.

¹¹⁰Srov. *Statuto e Regolamento* [online PDF]. Dostupné z: < <http://www.operapadrepio.it/it/gruppi-di-preghiera/centro-gruppi-di-preghiera/77-centro-gruppi-di-preghiera/3764-statuto-e-regolamento-gruppi-di-preghiera.htm>.> s. 25-32.

¹¹¹Srov. *Statuto e Regolamento* [online PDF]. Dostupné z: < <http://www.operapadrepio.it/it/gruppi-di-preghiera/centro-gruppi-di-preghiera/77-centro-gruppi-di-preghiera/3764-statuto-e-regolamento-gruppi-di-preghiera.htm>.> s. 19-31.

¹¹² Srov. Tamtéž, s. 31-35.

¹¹³ Srov. Tamtéž, s. 21.

Dále je zde také funkce sekretáře, který se stará o dobrý chod modlitební skupiny. Je zvolen vedoucím skupiny.¹¹⁴

Každá modlitební skupina disponuje duchovním vedoucím, to znamená knězem, kterého určuje biskup příslušné diecéze. On duchovně vede tuto skupinu. Organizuje duchovní exercicie, slouží mše, zpovídá atd. Ve výjimečných případech, pokud kněz nemůže vykonávat funkci duchovního vedoucího, může biskup ustanovit do této funkce zasvěcenou osobu nebo laika, který je uznán za hodného této funkce.¹¹⁵

2.7.5 Modlitební program, aktivity a vnitřní pravidla skupiny

Modlitební program se skládá z modlitby růžence, adorace a slavení oběti Páně. Členové se též modlí modlitby, které se modlíval jejich zakladatel. Scházejí se také ke shlédnutí filmu nebo ke společnému čtení o jejich zakladateli.¹¹⁶

Dle stanov mají skupiny povinnost scházet se minimálně jednou do měsíce. Místa jejich společné modlitby bývají většinou kostely nebo oratoře. Když to situace vyžaduje, mohou scházet také ve věznicích, školách, nemocnicích a jinde.¹¹⁷

Modlí se za papeže, církve, rodinu, společnost, nemocné, za různé úmysly. Dále také konají skutky lásky. Například navštěvují nemocné, evangelizují, sdílejí bolest s pozůstalými, přivádějí nevěřící ke Kristu a jiné. Angažují se také v oblasti politiky, životního prostředí, etiky, kulturního života a v jiných oblastech společenského života. Přispívají na potřeby vlastní modlitební skupiny a také na potřeby. „Domu úlevy v utrpení“. Mnoho aktivit vykonávají na základě dobrovolné služby. Všeobecně si mají všimnout všech oblastí společenského života, tak jak to činil i otec Pio.¹¹⁸

Každá skupina si stanovuje svá vnitřní pravidla, která musí být od roku 2012 schválena generálním ředitelem modlitebních skupin, který dohlíží na to, aby byla v souladu s oficiálními pravidly a statutem. Vnitřní pravidla mohou být měněna se změnou potřeb, podmíněných dobou.¹¹⁹

¹¹⁴ Srov. Tamtéž, s. 20-23.

¹¹⁵ Srov. Tamtéž, s. 46.

¹¹⁶ Srov. SHUG, John A. a Rudolf MINÁŘ (překl.). *Otec Pio kapucín*, s. 82.

¹¹⁷, Srov. Statuto e Regolamento [online PDF]. Dostupné z: <<http://www.operapadrepio.it/it/gruppi-di-preghiera/centro-gruppi-di-preghiera/77-centro-gruppi-di-preghiera/3764-statuto-e-regolamento-gruppi-di-preghiera.htm>>, s. 33.

¹¹⁸ Srov. Tamtéž, s. 34-51.

¹¹⁹ Srov. Tamtéž, s. 53.

2.8. Sociální díla P. Pia v kontextu tělesného a duchovního milosrdenství

Jak špitál „Casa Sollievo della Sofferenza“ reprezentuje skutky tělesného milosrdenství, tak modlitební skupiny reprezentují skutky duchovního milosrdenství, a to svou neustálou modlitbou za různé potřeby lidí a světa. Tento fakt zdůraznil papež František při příležitosti audience s modlitebními skupinami, která se konala začátkem února 2016 ve Vatikánu. *„Apoštolát modlitby skutečně činí zázraky, zdůraznil Svatý otec. Jestliže modlitební skupiny otce Pia zosobňují skutek duchovního milosrdenství, je nemocnice, kterou založil v jihoitalském San Giovanni Rotondo, dílem tělesného milosrdenství. Při jejím otevření před šedesáti lety ji kapucín nazval „chrámem vědy a modlitby“, aby vyzdvihnul, čím se má vyznačovat přístup k nemocným“.*¹²⁰

3. JINÉ SOCIÁLNÍ ASPEKTY PÁTERA PIA

Poslední kapitola této bakalářské práce se zabývá sociálními aspekty života a osobnosti pátera Pia. Nazývám je sociálními, jelikož otec Pio vše, čím disponoval, obětoval a daroval do služby druhým lidem. Dále proto, že některé z těchto níže uvedených aspektů se týkají každého z nás, celé společnosti. Je zde pojednáno o humoru otce Pia, o jeho nadpřirozených schopnostech neboli charismatech, o svátosti smíření, které kapucín z Pietrelciny věnoval hodně času svého života. Dále je zde pojednáno také o utrpení, modlitbě, písemné korespondenci a popularitě tohoto světce.

3.1. Smysl pro humor

Humor je nedílnou součástí našeho každodenního styku s ostatními lidmi a taktéž součástí vzájemné komunikace. Mezi sociální funkce humoru patří například schopnost facilitace mezilidské komunikace, schopnost tlumit napětí a úzkost v interpersonálních vztazích. Humor má také vliv na observaci atraktivity druhých, jeho kontribuci lze spatřit i v oblasti skupinové koheze, solidaritě nebo socializaci atd.¹²¹

Přes všechny druhy bolestí, od nemocí až po bolesti stigmat, otec Pio nikdy neztratil smysl pro humor. Byl plný entuziasmu a radosti. Humor otce Pia dobře líčí

¹²⁰ Petrův nástupce: Světec z Pietrelciny byl služebníkem Božího milosrdenství. In: *RadioVaticana.cz* [online]. 2016 [cit. 2016-03-27]. Dostupné z: <<http://radiovaticana.cz/clanek.php4?id=23228>>.

¹²¹ Srov. IVANOVIČOVÁ, Iva. Sociálněpsychologické aspekty humoru. Praha, 2011. Diplomová práce. Univerzita Karlova, Filosofická fakulta, Katedra psychologie. Vedoucí práce PhDr. Ivan Slaměník, CSc.

množství svědectví těch, kteří tohoto velkého světce osobně znali.¹²² Některé humorné scény se například odehrály mezi ním a lékaři. Otec Pio jim říkával „*Lépe je myši mezi dvěma kočkami než otci Piu mezi dvěma lékaři*“, „*Ta myš může aspoň utéct.*“.¹²³

3.2. Utrpení

Dnešní doba je typická tím, že člověk čím dál více vytěšňuje utrpení ze svého života. Tak se utrpení pro něj stává tabu. Otec Pio je naopak ztělesněním utrpení a bolesti. Od začátku až do konce svého života trpěl mnoha bolestmi. Příkladem svého vlastního života tak učil druhé vyrovnávat se s utrpením, přijmout ho. I toto bylo jedno z jeho poslání.¹²⁴

Otec Pio trpěl prakticky od začátku do konce svého života. Jeho život je přímo poznamenán bolestí a utrpením. Trpěl jak tělesně tak i duchovně. Je bezpochyby nemožné uvést všechna utrpení a bolesti, které snášel. Lze vyjmenovat několik druhů utrpení, kterými během svého pozemského života procházel. Jde například o nemoci dýchacích cest, hypertermie, kdy jeho tělesná teplota přesahovala maximální možnou hranici čtyřiceti dvou stupňů Celsia. Takový stav je neslučitelný se životem, jde o lékařsky nevysvětlitelný fenomén. Dále jsou to stigmata, kterými velmi trpěl jak fyzicky tak morálně, a to kvůli pronásledování a restrikcím, dlouhé a vyčerpávající udělování svátosti smíření, posty, a jiné.¹²⁵

Přesto si otec Pio bolest přál, protože sám o ni prosil a s radostí jí snášel za účelem vysvobození duší z očiště, za spásu hříšníků a také pro samého nebeského Otce. On sám říkával: „*Trpím a velmi se z toho těším*“.¹²⁶

¹²² Srov. SANPIODEPIETRELCINA. Reza, ten fe, y no te preocupes, Padre Pío 5 de 6. In: Youtube [online]. 4. 1. 2010 [cit. 2016-02-02]. Dostupné z: <<https://www.youtube.com/watch?v=s67lkLTvusQ>>.

¹²³ SHUG, John A. a Rudolf MINÁŘ (překl.). *Otec Pio kapucín*, s. 27.

¹²⁴ Srov. *Padre Pio: the wonder worker*, s. 175-176.

¹²⁵ Srov. FRANCESCO DI RAIMONDO a Juan Gil Aguilar] [TRADUCCIÓN. El Padre Pío, la Madre Teresa: memoria de un colaborador médico de ambos. Madrid: EDIBESA, 2003. ISBN 8484073327, s. 37- 149.

¹²⁶ NEGRISOLO, A, Stefano M MANELLI a N CASTELLO. *Otec Pio z Pietrelciny: pohled do nitra stigmatizovaného kapucína*, s. 33.

3.3. Svátost smíření

„Zpověď implikující obrácení srdce, obnovující život křesťana a křestní milost přivádí člověka k prožitku hlubokého pokoje a smíření“. Skrze svátost smíření uzdravil otec Pio mnoho duší, které tak přivedl na zcela novou, radostnou cestu v Kristu.¹²⁷

Svátosti smíření věnoval otec Pio mnoho svého času. Bral zpověď velmi vážně a zodpovědně. Tisíce poutníků přijížděly do San Giovanni Rotondo proto, aby se mohly vyzpovídat u tohoto řeholníka. Někteří poutníci odcházeli od svaté zpovědi s rozhrěšením, jiní však nikoliv. Otec Pio si velmi všímal úmyslu, se kterým penitenti přicházeli ke zpovědi. Kajícíky, kteří brali zpověď lehkomyšlně, nebo zamlčovali nějaký hřích, s rozčilením vyháněl ze zpovědnice. Když se naopak ve zpovědnici nacházela upřímná duše, otec Pio k ní vzhlížel s velikou laskavostí. Existuje celá řada svědectví penitentů, která popisují počínání italského světce v roli zpovědníka. Disponoval darem vidění do duše člověka, uměl u kajícíka vzbudit upřímnou lítost a pomohl mu tak k vyznání všech jeho hříchů. Svátostí smíření obrátil i ty nejzatvrzelejší hříšníky.¹²⁸

Při generální audienci papeže Františka s Modlitebními skupinami pátera Pia z února 2016, se římský biskup vyjádřil těmito slovy: *“Můžeme říci, že otec Pius byl služebníkem milosrdenství, a to na plný úvazek. Skrze apoštolát naslouchání neustále uplatňoval milosrdenství, někdy až do úmoru. Prostřednictvím svátosti smíření se stával živým pohlazením Boha Otce, které léčí rány hříchu a posiluje srdce pokojem. Svatého Pia nikdy neunavilo přijímání lidí a jejich naslouchání. Vydával všechn čas a síly, aby šířil vůni Pánova odpuštění.“*¹²⁹

3.4. Písemná korespondence

Mnoho lidí odesílalo do kláštera v San Giovanni Rotondo své dopisy s různými záležitostmi, děkovnými i prosebnými. Přáli si, aby se jim dostalo odpovědi přímo od otce Pia. Toto však nebylo realizovatelné. Dopisů docházelo příliš mnoho. Přesto se odpovědi dostalo všem odesílatelům. Respondenty těchto dopisů byli spolubratři otce Pia, kteří tuto korespondenci vyřizovali. Jen v ojedinělých případech, kdy šlo o opravdu

¹²⁷ Tamtéž, s. 183-184.

¹²⁸ Srov NEGRISOLO, A, Stefano M MANELLI a N CASTELLO. Otec Pio z Pietrelciny: pohled do nitra stigmatizovaného kapucína, s. 179-185.

¹²⁹ Petrův nástupce: Světec z Pietrelciny byl služebníkem Božího milosrdenství.

In: *Radio Vaticana.cz* [online]. 2016 [cit. 2016-03-27].

Dostupné z: <<http://radiovaticana.cz/clanek.php?id=23228>>.

důležitou záležitost, odepisoval otec Pio osobně. Každým rokem do San Giovanni Rotondo přicházelo na dvě stě tisíc dopisů. Jsou zachovány pouze dopisy z roku 1986. Ostatní korespondence byla spálena z důvodu nedostatečné kapacity pro jejich uchovávání.¹³⁰

3.5. Charismata

Charismata vyjadřují v církevním pojetí nesčetné množství darů, kterých se nám dostává od Ducha svatého. Jejich hlavním účelem je služba. Dostáváme je především proto, abychom mohli být užiteční a mohli sloužit v potřebách církve a také v budování společného dobra.¹³¹ Otec Pio disponoval celou řadou charismatických darů, které nesl s velkou pokorou a které zcela věnoval do služby svým bližním.¹³²

Charismatické dary byly hlavním důvodem četných poutí mnoha lidí do San Giovanni Rotondo. Zpočátku toto místo navštěvovali jen Italové. Postupem času lidé z Evropy a následně i z celého světa. Díky těmto nadpřirozeným darům a schopnostem uzdravoval a obracel mnoho duší, kterým bylo umožněno začít nový, zcela odlišný křesťanský život. Otec Pio se díky těmto výjimečným darům stal jedním z nejmimořádnějších a nejznámějších světců.¹³³

Charismatické vůně – Vyznačují přítomnost otce Pia v životě lidí. Tuto vůni mohli lidé vnímat v jeho blízkosti ale také na místech, kde vůbec nepobýval. Existuje celá řada podložených svědectví o tomto charismatu otce Pia. Například Giorgio Festa, který zkoumal rány otce Pia, vypověděl, že usušená krev shromážděná kolem jeho stigmat voněla krásnou vůní. Ačkoli jí věda nedokázala vysvětlit, reálně existovala.¹³⁴

Bilokace – Bilokace je nadpřirozený fenomén, kdy jedna osoba je přítomna ve stejnou dobu na dvou odlišných místech. Padre Pio obdržel tento dar již při svém pobytu v semináři a disponoval jím téměř po celý život. Je jedním z mála svatých, kteří byli obdarováni touto nadpřirozenou schopností.¹³⁵ Například během druhé světové války, kdy letadla bombardovala oblast, kde světec pobýval, se otec Pio zjevil

¹³⁰ Srov. BOHUSLAV a Josef VLČEK. *Páter Pius, muž bolesti a lásky*, s. 50.

¹³¹ Srov. GRASSO, Domenico a TRADUCCIÓN DE A. DE LA FUENTE ADÁNEZ. *Los carismas en la Iglesia: teología e historia*. Madrid: Ediciones Cristiandad, 1984. ISBN 9788470573521, s. 74-76.

¹³² Srov. GAGLIARDI, Oscar G. *El Santo Padre Pío de Pietrelcina: Primer sacerdote con las estigmas de Cristo*.

¹³³ Srov. *Padre Pio: the wonder worker*, s.27.

¹³⁴ Srov. SHUG, John A. a Rudolf MINÁŘ (překl.). *Otec Pio kapucín*, s. 75 -78.

¹³⁵ Srov. *Padre Pio: the wonder worker*, s. 29.

bombardujícím vojákům ve vzduchu s prosbou, aby San Giovanni Rotondo nezničili. Stalo se skutečně tak.¹³⁶

Dar čtení, vidění do srdce člověka - Pravdivost a autentičnost tohoto daru je prokázána celou řadou svědectví penitentů otce Pia. Tento dar otec Pio převážně používal ve zpovědnici při svaté zpovědi. Viděl do srdce a myslí penitenta. Znal a mohl vyjmenovávat všechny hříchy kajícíka, včetně těch, na které si kajícík z různých důvodů nevzpomínal nebo těch hříchů, které se penitent styděl vyznat. Neznal pouze hříchy kajícíka, ale také širší okolnosti jeho prohřešků.¹³⁷

Dar proroctví - Tímto darem bylo obdarováno několik svatých, mezi které patří i otec Pio. Proroctví může být definováno jako předpověď budoucnosti. Otec Pio tento dar využíval během svého pozemského života dost často. Existuje celá řada svědectví, která vypovídají o autentičnosti tohoto daru.¹³⁸ Kupříkladu je podloženo několika svědky, že si otec Pio předpověděl svoji smrt. Věděl i to, že krátce před smrtí mu stigmata natrvalo zmizí.¹³⁹

Dar mluvení v cizích jazycích – Další z mnoha charismat, kterými vynikala osobnost pátera Pia, byl dar jazyků. Tento fenomén můžeme spatřit například v dopisech, které psal svému spolubratru Augustýnovi de San Marco in Lamis. Jazyk, který zde používal, byla francouzština. Mluvil jí bezproblémově, jakoby to byl jeho rodný jazyk.¹⁴⁰

Stigmata – Otec Pio je prvním kapucínským knězem v historii církve, který dostal dar stigmat.¹⁴¹ Jedná se o pět Kristových ran, které otec Pio nesl na svém těle. Tímto charismatem se ztotožňoval se samotným Kristem. V roce 1910 dostal milost neviditelných stigmat, které mu způsobovaly bolest. Roku 1918 se tyto rány stali viditelnými. Celá řada věřících i ateistů přicházela do San Giovanni Rotondo, aby viděla stigmatizovaného kapucína. Díky viditelným stigmatům se otec Pio mohl těšit světové popularitě.¹⁴²

¹³⁶ Srov. LORENZO FERNÁNDEZ BUENO. *Crónicas del misterio: una investigación sobre hechos, seres y objetos inexplicables*. Madrid: Edaf, 2001. ISBN 8441408564, s. 243.

¹³⁷ Srov. *Padre Pio: the wonder worker*, s. 30-31.

¹³⁸ Srov. *Padre Pio: the wonder worker*, s. 31-32.

¹³⁹ Srov. SCHUG, John A. A Padre Pio profile, s. 91.

¹⁴⁰ Srov. CALABRESE, Donato a Elías Cabodevilla Garde [TRADUCIDO POR. Padre Pío: siete años de misterio en Pietrelcina, 1909-1916, s. 74-75.

¹⁴¹ Srov. PASQUALE, Gianluigi. *Padre Pio: sperare oltre il soffrire*. Milano: Jaca Book, 2003. ISBN 8816303948 s. 63.

¹⁴² Srov. NEGRISOLO, A, Stefano M MANELLI a N CASTELLO. Otec Pio z Pietrelciny: pohled do nitra stigmatizovaného kapucína, s. 97-103.

3.6. Popularita otce Pia

Otec Pio byl a je velmi populární a milovaný nejen v církvi mezi věřícími, ale také mezi nevěřícími. On je svatý všech lidí, laiků, zasvěcených, nemocných, dětí, každého z nás.¹⁴³

Podle odhadů vidělo Otce Pia sloužit mši svatou celkem asi dvacet milionů lidí. Rok před jeho úmrtím se předpokládalo, že jeho zpovědnici navštívilo na dvacet pět tisíc lidí. Dále se odhaduje, že za padesát let jeho kněžství mělo kolem dvou milionů osob příležitost s ním mít blízký kontakt. Obdržel nesčetný počet dopisů, které přicházely z celého světa. Je zaznamenaných nespočet vyslyšených proseb a zázraků na jeho přímluvu. Sám řekl, že po jeho smrti bude moci více pomáhat, než mohl během svého pozemského života. Několik set monumentů bylo postaveno k jeho památce a cti. Celé množství sociálních děl bylo vytvořeno díky němu. Každoročně navštěvuje kostel otce Pia kolem osmi milionů poutníků. Od roku jeho smrti až do roku 1993 navštívilo jeho místo odpočinku několik desítek milionů poutníků. Tyto počty se mnohonásobně zvýšily po jeho beatifikaci a kanonizaci. Hrob světce z Pietrelciny byl navštíven Janem Pavlem II v roce 1987 a Benediktem XIV v roce 2009.¹⁴⁴

3.7. Mariánská úcta a modlitba v životě světce

Nelze opomenout důležitost úcty k Matce Boží, Panně Marii, v životě kapucína z Pietrelciny. Maria byla středem jeho života. Ve všem, co konal, měl na zřeteli Matku Boží. Zmiňuje se o ní v dopisech, v kázáních, v každém jeho počínání. Během svého života vyjádřil přání milovat a chválit Madonu.¹⁴⁵ Růženec považoval za nejúčinnější možnou zbraň proti všem druhům zla. Měl ho stále u sebe. Nosil ho na svých rukou a celý den, při každé činnosti, se tuto mariánskou modlitbu modlil.¹⁴⁶

Modlitba vždy představuje povzbuzení a taktéž posilu pro modlícího se člověka. Obzvláště v těžkých životních situacích velmi pomáhá. Otec Pio apeluje hlavně na modlitbu růžence. Tvrdí, že satan tuto modlitbu nikdy nezničí, ačkoli ji tolik

¹⁴³ Srov. LAUREANO BENÍTEZ, José Antonio Benítez. *El Padre Pío, mensajes del santo de los estigmas*, s. 11.

¹⁴⁴ Srov. LAUREANO BENÍTEZ, José Antonio Benítez. *El Padre Pío, mensajes del santo de los estigmas*, s. 11.12.

¹⁴⁵ Srov. Padre Pio: the wonder worker, s. 174.

¹⁴⁶ Srov. LAUREANO BENÍTEZ, José Antonio Benítez. *El Padre Pío, mensajes del santo de los estigmas*. s. 157-159.

nenávidí. Vybízí lidi, aby se růženec modlili kdykoli je to jen možné.¹⁴⁷ Byl ponořen v neustálé modlitbě, a to v každé jeho činnosti, po celý svůj život.¹⁴⁸

¹⁴⁷ Srov. *Immaculata*. Brno: Konvent minoritů v Brně, 2003, **XII**(1). ISSN 1210-5732, s. 8.

¹⁴⁸ Srov. *Padre Pio: the wonder worker*, s. 34.

Závěr

Cílem této bakalářské práce bylo představit osobu a dílo otce Pia, a to se zaměřením na jeho sociálně charitativní aspekty. Z tohoto hlediska nebyl v České republice dosud představen, ačkoli se o životě svatého Francesca Forgioneho napsalo velké množství odborných i popularizačních prací, převážně v italském jazyce.

Práce byla strukturována do tří samostatných kapitol. První pojednávala o životě a životních událostech pátera Pia. Druhá se zaměřovala na dvě sociální díla pátera Pia. Poslední, třetí kapitola, pojednávala o sociálních aspektech života a osobnosti kapucína z Pietrelciny.

V této práci jsem čerpala zejména ze zahraniční cizojazyčné literatury, internetových zdrojů a materiálů získaných přímo z nemocnice, kterou pater Pio založil. V práci jsem používala zejména komparativní metodu.

V průběhu psaní této práce jsem se setkala s problémy různého druhu. Nejvýraznější potíže jsem spatřovala v nepřesnosti údajů v životopisech, které byly napsány lidmi, kteří pátera Pia osobně znali. Proto jsem byla nucena kontrolovat z více zdrojů pravdivost těchto informací.

Domnívám se, že postava otce Pia může být příkladem pro mnohé nemocné, trpící, jakkoli strádající osoby. A nejenom jim, ale také lidem pracujícím v pomáhajících profesích, včetně sociálních pracovníků. My všichni si můžeme vzít ponaučení z příkladného života světce z Pietrelciny.

Při psaní své bakalářské práce jsem se seznámila s rozsáhlým množstvím děl sociálního a duchovního charakteru, která vznikla a stále pokračuje na základě jeho příkladného života víry, modlitby a lásky.

Na základě prostudované knižní literatury a jiných zdrojů jsem zjistila, že i dnes se lidem se na přímluvu otce Pia dostává vyslyšení jejich proseb, uzdravení a různých jiných zázraků. Také je po něm pojmenována celá řada organizací sociálního sociálně-charitativního a jiného charakteru. Jde například o domovy důchodců, různé dobrovolné dobročinné organizace, nemocnice, monumenty a jiné. Proto zde spatřuji možnost pro další otevřená bádání v oblasti sociálních děl, která se týkají osobnosti pátera Pia.

Seznam použitých zdrojů:

Poznámka: Není-li uvedeno jinak, cizojazyčné texty přeložila Maria. Pospíšilová

Knižní publikace:

AGASSO, Domenico, TARZIA, Antonio (ed.). *Svatí na každý den: historie, spiritualita, umění: červenec - srpen - září*. Kostelní Vydří: Karmelitánské nakladatelství, 2010. ISBN 9788071952923.

AMICO, Beppe a Beltrán JUSTINIANO (překl.). *San Pio de Pietrelcina*. 1 ed. Bogotá: San Pablo, 2014. ISBN 978-958-768-029-4.

BERGADANO, Elena. *Padre Pio: il profumo dell'amore*. Milano: Paoline, 1999. ISBN 8831517872.

BOHUSLAV a Josef VLČEK. *Páter Pius, muž bolesti a lásky*. Vyd. 2. Olomouc: Matice cyrilometodějská, 1997.

BOSCO, Teresio. *Otec Pio: krátký životopis*. Vyd. 1. Olomouc: Matice cyrilometodějská, 2009. ISBN 9788072663194.

BOUFLET, Joachim. *Padre Pio: De la condena del Santo Oficio al esplendor de la verdad*. Marco Tulio Mejía. Bogotá, Comombia: San Pablo, 2010. ISBN 978-958-715-384-2.

CALABRESE, Donato a Elías Cabodevilla Garde [TRADUCIDO POR. Padre Pío: siete años de misterio en Pietrelcina, 1909-1916. Madrid: San Pablo, 2012. ISBN 9788428540636.

FERNÁNDEZ BUENO, Lorenzo. *Crónicas del misterio: una investigación sobre hechos, seres y objetos inexplicables*. Madrid: Edaf, 2001. ISBN 8441408564.

FRANCESCO DI RAIMONDO a Juan Gil Aguilar] [TRADUCCIÓN. El Padre Pío, la Madre Teresa: memoria de un colaborador médico de ambos. Madrid: EDIBESA, 2003. ISBN 8484073327.

GAETA, Saverio. *Padre Pio*. Madrid: San Paolo, 2014. ISBN 978-8428546973.

GRASSO, Domenico a TRADUCCIÓN DE A. DE LA FUENTE ADÁNEZ. *Los carismas en la Iglesia: teología e historia*. Madrid: Ediciones Cristiandad, 1984. ISBN 9788470573521.

GHEZZI, Bert. *Mystics & miracles: true stories of lives touched by God*. Chicago: Loyola Press, 2004. ISBN 9780829420418.

CHIRON, Yves a Manuel Morera Rubio] [TRADUCCIÓN. *El Padre Pío: el capuchino de los estigmas*. Madrid: Palabra, 2002. ISBN 8482393529.

Katolický katechismus. 7. vyd. Praha: Česká katolická Charita, 1968. ISBN neuvedeno.

LAUREANO BENÍTEZ GRANDE-CABALLERO, Óscar Alberto Peña Mayoral. *Orar con el padre Pío*. Bilbao: Desclée de Brouwer, 2004. ISBN 9788433018632.

LAUREANO BENÍTEZ, José Antonio Benítez. *El Padre Pío, mensajes del santo de los estigmas*. Madrid: San Pablo, 2014. ISBN 9788428543903.

LILLEY, Stella Maris. *Padre Pio: život s utrpením*. 2. vyd. Praha: Řád, 2002. ISBN 809019737X.

MISCHITELLI, Angelo M. *Padre Pio: un uomo un santo*. Soveva Edizioni, 2015. ISBN 9788866523208.

NEGRISOLO, A, Stefano M MANELLI a N CASTELLO. *Otec Pio z Pietrelciny: pohled do nitra stigmatizovaného kapucína*. Kostelní Vydří: Karmelitánské nakladatelství, 2003. Osudy (Karmelitánské nakladatelství). ISBN 8071927562.

ORLANDIS, José. *El pontificado romano en la historia*. 2a. ed. act. Madrid: Palabra, 2003. ISBN 848239729X.

Padre Pio: the wonder worker. New Bedford, MA: Franciscan Friars of the Immaculate, 1999. ISBN 0898707706.

PALMOWSKI, [Jan. *Diccionario de historia universal del siglo XX*. 1. ed. española. Madrid: Editorial Complutense, 1998. ISBN 8489784574.

PASQUALE, Gianluigi. *Padre Pio: sperare oltre il soffrire*. Milano: Jaca Book, 2003. ISBN 8816303948.

REGA, Frank M. *Padre Pio and America*. Charlotte, North Carolina: TAN Books, 2005. ISBN 9780895558206.

PERONI, Luigi a [TRADUCIDO POR BENJAMÍN PERTEJO GARCÍA]. *Padre Pío: el San Francisco de nuestro tiempo*. 1a. ed. Valencia: EDICEP, 2004. ISBN 8470507842.

[POR] MARÍA WINOWSKA, C a [PRÓLOGO POR EL DR. SOTO YARRITU]. *Un estigmatizado de nuestros días, (1887-1968): Padre Pio de Pietralcina..* Nueva ed. corr. y aum. Bilbao: Desclée de Brouwer, 1977. ISBN 8433003968.

PIUS. *Myšlenka na každý den*. Překlad Karel Dachovský. Praha: Řád, 1992. ISBN 8090118909.

SÁLESMAN, Eliecer. *El Padre Pio de las Cinco Heridas del Cristo: El fundador de los Grupos de Oracion*. 1. Ecuador: San Pablo, 2003. ISBN 9978-06-060-x.

SANDRO MAYER, Osvaldo Orlandini. *La gran historia del Padre Pio*. 1a ed. Madrid: La Esfera de los Libros, 2012. ISBN 9788499703237.

SCHUG, John A. *A Padre Pio profile*. Petersham, Mass.: St. Bede's Publications, c1987. ISBN 0932506569.

SHUG, John A. a Rudolf MINÁŘ (překl.). *Otec Pio kapucín*. 1. Quincy, Illinois, USA: Franciscan Herald Press, Inc. Quincy, Illinois, USA, 2004. ISBN 80-889444-13-9.

TANGARI, Katharina a [TRANSLATED BY JOHN COLLORATI FROM THE ITALIAN]. *Stories of Padre Pio*. Rockville, Ill: Tan Bks, 1996. ISBN 0895555360.

WOODWARD, Kenneth L. *Making saints: how the Catholic Church determines who becomes a saint, who doesn't, and why*. New York: Simon & Schuster, c1996. ISBN 0684815303.

Akademická práce:

IVANOVIČOVÁ, Iva. *Sociálněpsychologické aspekty humoru*. Praha, 2011. Diplomová práce. Univerzita Karlova, Filosofická fakulta, Katedra psychologie. Vedoucí práce PhDr. Ivan Slaměník, CSc.

Periodikum:

Immaculata. Brno: Konvent minoritů v Brně, 2003, XII(1). ISSN 1210-5732.

Elektronické knihy:

PEÑA, Ángel. *San Pío de Pietrelcina y su Angel Custodio* [online]. Lima-Peru [cit. 2016-03-23]. 1. ISBN neuvedeno.

Dostupné z: <<http://www.autorescatolicos.org/PDF050/AAAUTORES01228.pdf>>.

SCHIELKE, Samuli a Liza Debevec. *Ordinary Lives and Grand Schemes* [online]. 2012. [cit. 2016-03-22]. ISBN 987-0-85745-507-9.

Dostupné z:

<<https://books.google.cz/booksid=JqIHVIrvQQC&pg=PA101&dq=the+inauguration+of+padre+pio+church&hl=cs&sa=X&ved=0ahUKEwixqsnSxdTLAhuDEHIKHYYFoD6cQ6AEIKzAA#v=onepage&q=t%20inauguration%20of%20padre%20pio%20church&f=false>>.

THELEN, Daniel. L. Saints In Rome and Beyond [online]. Lulu Press, Inc., 2015 [cit. 2016-02-20]. ISBN 978-0-9861547-0-6.

Dostupné z:

<<https://books.google.cz/booksid=y7CmCQAAQBAJ&pg=PA131&dq=pietrelcina+italy&hl=cs&sa=X&ved=0ahUKEwiwtYHu4YbLAhUKBBBoKHYudDC8Q6AEIQDAD#v=onepage&q=pietrelcina%20italy&f=false>>.

Ostatní elektronické zdroje:

ARDEREETLUCERE. Padre Pio: part 4 (last mass - death ...-1968). In: *Youtube* [online]. 28. 04. 2008 [vid. 2016-03-05].

Dostupné z: <<https://www.youtube.com/watch?v=hgbVHbPArTs>>.

Bula papeže Františka. *Misericordiae Vultus. Bula vyhlašující mimořádný Svatý rok Milosrdenství, 2015* [online]. [cit. 2016-03-25].

Dostupné z: <https://w2.vatican.va/content/francesco/es/apost_letters/documents/papa-francesco_bolla_20150411_misericordiae-vultus.html>.

Casa S. Francesco. *Casa Sollievo della Sofferenza* [online]. San Giovanni Rotondo, 2015, Ultima modifica Domenica, 04 Febbraio 2007 [cit. 2016-03-27].

Dostupné z: <<http://www.operapadrepio.it/it/altre-attivita%20C3%A0/accoglienza/casa-san-francesco.html>>

Cenacolo Santa Chiara. *Casa Sollievo della Sofferenza* [online]. San Giovanni Rotondo, 2015, Ultima modifica Lunedì, 23 Giugno 2014 [cit. 2016-03-27].

Dostupné z:

<<http://www.operapadrepio.it/it/altre-attivita%20C3%A0/accoglienza/cenacolo-santa-chiara.html>>.

Centro Accoglienza S. Maria delle Grazie. *Casa Sollievo della Sofferenza* [online]. San Giovanni Rotondo, 2015, Ultima modifica Lunedì, 23 Giugno 2014 [cit. 2016-03-27].

Dostupné z: <<http://www.operapadrepio.it/it/altre-attivita%20C3%A0/accoglienza/centro-accoglienza-san-maria-delle-grazie.html>>.

DARSHAM. Padre Pio - part 1 (the hospital, 1939-1954). In: *Youtube* [online]. 22.4. 2008 [cit. 2016-02-02].

Dostupné z: <<https://www.youtube.com/watch?v=GRHcRMixPQ0N>>.

GAGLIARDI, Oscar G. El Santo Padre Pío de Pietrelcina: Primer sacerdote con las estigmas de Cristo. *La palabra entre nosotros* [online]. 2009 [cit. 2016-03-27].

Dostupné z:

<http://la-palabra.com/archives/article/el_santo_padre_pio_de_pietrelcina/>.

Nová pravidla pro Modlitební skupiny Otce Pia. In: *RadioVaticana.cz* [online]. 2012 [cit. 2016-03-27].

Dostupné z: <<http://www.radiovaticana.cz/clanek.php?id=16638>>.

Obiettivi. *Scuola Ospedaliera Paritaria: "Casa Sollievo della Sofferenza"* [online]. San Giovanni Rotondo, 2006 [cit. 2016-03-27].

Dostupné z: <<http://www.operapadrepio.it/scuola/content/view/853/937/>>.

OPERAPADREPIO. 5 maggio 1956 - Inaugurazione di Casa Sollievo della Sofferenza. In: Youtube [online]. 4.5. 2015 [cit. 2016-02-02].

Dostupné z: <<https://www.youtube.com/watch?v=-Ab3vG7Wb8I>>.

PADREPIOTV. Padre Pio storia di una vita (Casa Sollievo della Sofferenza). In: Youtube [online]. 22.4. 2008 [cit. 2016-02-02].

Dostupné z: <<https://www.youtube.com/watch?v=pTx15LDASHM>>.

Petrův nástupce: Světec z Pietrelciny byl služebníkem Božího milosrdenství. In: *RadioVaticana.cz* [online]. 2016 [cit. 2016-03-27].

Dostupné z: <<http://radiovaticana.cz/clanek.php?id=23228>>.

PULLELLA, Philip. *El cuerpo del popular Padre Pio exhumado después de 40 años* [online]. Thomson Reuters Corporate, 2008 [cit. 2016-03-27].

Dostupné z:

<<http://es.reuters.com/article/entertainmentNews/idESPAN36258620080303?sp=true>>.

Residenza per anziani "Casa Padre Pio". *Casa Sollievo della Sofferenza* [online]. San Giovanni Rotondo, 2015, Ultima modifica Lunedì, 18 Marzo 2013 [cit. 2016-03-27].

Dostupné z:

<<http://www.operapadrepio.it/it/altre-attivita%20C3%A0/accoglienza/residenza-per-anziani.html>>.

SANPIODEPIETRELCINA. Reza, ten fe, y no te preocupes, Padre Pío 5 de 6. In: Youtube [online]. 4. 1. 2010 [cit. 2016-02-02].

Dostupné z: <<https://www.youtube.com/watch?v=s67lkLTvusQ>>.

SISTEMANACIONALRADIOYTELEVISION. Documental PADRE PiO. In: Youtube [online]. 27. 4. 2011 [cit. 2016-02-02].

Dostupné z: <<https://www.youtube.com/watch?v=xDCFxUQr0EU>>.

Slavnostní translace sv. Otce Pia a sv. Leopolda Mandiče. In: *RadioVaticana.cz* [online]. 2016 [cit. 2016-03-27].

Dostupné z: <<http://radiovaticana.cz/clanek.php?id=23227>>.

Vnitřní dokumenty organizace:

The work of Padre Pio [PDF]. San Giovanni Rotondo: Casa Sollievo della Sofferenza [cit. 2016-03-01]. ISBN neuvedeno. Získáno e-mailem.

CASA SOLLIEVO DELLA SOFFERENZA. Statuto e Regolamento [online PDF]. San Giovanni Rotondo, Ultima modifica Mercoledì, 01 Ottobre 2014 12:02 [cit. 2016-03-01]. ISBN neuvedeno.

Dostupné z: <<http://www.operapadrepio.it/it/gruppi-di-preghiera/centro-gruppi-di-preghiera/77-centro-gruppi-di-preghiera/3764-statuto-e-regolamento-gruppi-di-preghiera.htm>>. PDF soubor ke stažení.>.

Abstrakt

POSPÍŠILOVÁ, M. *Život a dílo otce Pia, jeho sociálně-charitativní aspekty*. České Budějovice 2016. Bakalářská práce. Jihočeská univerzita v Českých Budějovicích. Teologická fakulta. Katedra teologie. Vedoucí práce M. Weis.

Klíčová slova: Francesco Forgione, životopis, spiritualita, teologie, sociální a charitativní aspekty, historie, „Modlitební skupiny“, „Casa Sollievo della Sofferenza“, tělesné a duchovní milosrdenství, sociální práce.

Práce se zabývá životem, dílem a sociálně-charitativními aspekty pátera Pia z Pietrelciny. Skládá se ze tří samostatných kapitol. První kapitola nabízí informace o průběhu života italského světce. Pojednává o životních událostech a o důležitých lidech v životě pátera Pia. Okrajově nastiňuje i historickou dobu dvacátého století. Další kapitola, v pořadí druhá, je zaměřena na dvě velká sociální díla svatého Pia z Pietrelciny, jejichž je zakladatelem. Pojednává o klinice „Casa Sollievo della Sofferenza“, a o „Modlitebních skupinách“. Obě tato díla jsou i dnes v neustálém rozkvětu.

Třetí a současně poslední kapitola se věnuje sociálním aspektům života a osobnosti pátera Pia. Pojednává o smyslu pro humor, charismatických darech, svátosti smíření, utrpení, modlitbě a mariánské úctě, korespondenci a také popularitě svatého Pia z Pietrelciny.

Abstract

Life and work of P. Pio. Social and charitable aspects

Key words: Francesco Forgione, biography, spirituality, theology, social and charity aspects, history, „Prayer groups“, „Casa Sollievo della Sofferenza“, physical and spiritual mercy, social work.

The thesis deals with the life, work and socio-charitable aspects of Father Pio of Pietrelcina. It is composed of three individual sections. The first chapter provides information about the life of the Italian Saint. It discusses the life events and his work and also the important people in father Pio's life. It just briefly outlines the historical period of the twentieth century. The next chapter, in order the second, is focused on two major social works of Saint Pio, of which he is the founder. It discusses the clinic „Casa Sollievo della Sofferenza“ and „Prayer groups“. Both of these works have been prospering and continuing to flourish nowadays.

The third and last chapter is devoted to social aspects of life and personality of Father Pio. It describes the sense of humour, charismatic gifts, sacrament of reconciliation, suffering, prayer and Marian veneration, correspondence and also the popularity of the saint Pio of Pietrelcina .